

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Commentaria in octo libros physicorum Aristotelis - Cod. Ettenheim-Münster 192

Aristoteles

[S.l.], 1629-1630

Liber sextus physicorum

[urn:nbn:de:bsz:31-116321](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-116321)

**LIBER
SEXTVS
PHYSI
CORVM.**

*Palpa hto gero
la hto hto
mly. Siga m
po gero de
et mnd m
pid et h
t de mnd
hinn alij
mly, de
Prof. W. Sch.
m feracitly*

Patet quia Actus operatur superiori libro de finibus motu, in
 hoc libro octo incipit agere de partibus intergralibus
 motu. Et per motu de quo continetur ideo incipit
 per agere de compositione continui. utrum per compositionem
 ex mensura in infinitum, an non? Et agit quibus incipit
 per et definit motu alia omnia successiva. Ut nos
 et de modo incipiendi et definiendi rem permanens
 hinc aliquid dicemus. Et agit Actus de termino
 motu, de maximo scilicet et minimo.

Prosequens lib. quintus 10. capita quorum contenta sunt
 in sequentibus tunc hinc hinc.

IBER

XTVS

HYSI

RVM

QVAESTIO
PRIMA
DE CONTINVO

Dubium Primum.

Vtrum Continuum com-
ponatur ex meris in-
diuisibilibus?

Nota

Nota qd Nomen Continui intelligi quantitates
 continua tam successiva qua permanentes q
 et illa cuius partes copulant termino eor in quo dif-
 fert a quantitate discreta cuius partes non copu-
 lant aliquo term: eor ut p[er] in numero termino
 aut quavis. Quis sit a. terminus eor quibus expli-
 cat Caietanus tract: de p[er]fecto c. 7. ubi sic ait,
 terminus eor cum sit nomen compositum ex compo-
 sitione nam sua debet trahere d[er]iv[ati]o[n]em debet
 h[ab]ere duo. sc: q terminet, et q sit eor. Et q adiacet
 termino et determinatio et modus substantivi non suffi-
 ciunt ad hoc ut aliqd dicatur terminus eor q sit
 terminus, et q sit eor, si aut neg: ad hoc q aliqd
 dicatur monachus alibi suffi ait q sit monachus et
 q sit alibi, sed p[er]it q aliter terminatum habeat
 eor[um] rit[us], q ita sit terminus unius partis q et
 sit terminus alterius, sicut p[er]mittit in quocunq[ue],
 loco lineae disig[ne] not[us] utriusq[ue] partis, hinc sc: q m[od]o
 terminus eor, et q terminus in q[ui]a terminus debet esse
 indivisibilis, si n[on] p[er]tinet t[er]m[in]i de r[ati]o[n]e non s[ed] ultimum
 term:

AESTIO
 MA,
 ONTINO,
 P.
 Priman.
 Continuan
 ex meris
 libus?

terminans quia tunc aliud terminans, id est non
termini in eis sunt aliud incommensurable ceteris terminis,
nam ubi quod partem ad huc in linea et partem
in superficie f. linea, in corpore superficie, in typo
instans, in motu mutatum esse.

Nota Etiam quantitas tunc se ostendit in ex-
tensione partium partium in ordine ad se hinc, quod ha-
beat partes distinctas sicut mensura, ita ut una sit
extra aliam. manifestum quod aliter vult fore. in g. de
conceptu se: estis quantitas ut sic, esse, extensio,
re oppositas partes et partes partium in ordine ad se
et explicita quantitas non est esse et esse illius
partem que tribuit sicut, quia ex tali esse optime potest
demonstrare in extensionem ipsius quantitas et quo
infert rationem partem et optime quantitas non est,
sicut in extensione in ordine ad locum ut in
Suares. res, in haec quod esse mensura partium, in
in indivisibilitate sumpta et potest partem, nec, et
in incommensurabilitate unius corpus cum alio.

Prout est. In ordine extensio in ordine ad locum
et optime mensura partium extensio in ordine ad se

et

et sequi illa. go non potest non existit extra et facti non
 quantitas. pro quibus. rati extra aliam rei nihil aliud
 supponit, sed in loco aliter quod nihil primum in
 aliqua re qua propria extra. go si extensio in ordine
 ad locum supponit aliud in ipso non existit extra
 quibus. autem vero pro. quantitas non potest solitari in
 ordine ad locum nisi primum illa extenderet in ordine
 ad suos partes, et quibus primum extra natura est exten-
 dere quibus partes et partes solitari in ordine ad se,
 quia ad locum. imo non potest est, quod aliquid sit extensio
 in ordine ad locum, et quod non sit primum extensio
 in ordine ad se. go autem non. pro quibus.

de mensura tam actus quam passivae accepta.
 Extra mensura passivae nihil est aliud quam extra men-
 surabile, sed in hoc non existit extra quod quantitas.
 go. m. p. pro m. quod quantitas vel alia res sit mensu-
 rabilis nisi ex eo quod sit extensio et habeat partem
 extra partem. go primum quod mensura et solitari
 hinc extra extensio quia hinc rati mensuras passivae.
 go rati mensura non existit extra quibus. pro
 autem. rati in puncta et unita non sunt mensu-
 rabilia

salubria q̄a non sunt extensa. Item de mens
act: q̄a mensura actua et id q̄ cognoscimus
extensionem alterius. q̄o in quibz p̄ncip̄e extensio
quā rās mensura actua. q̄o in mensura actua
non existet extra quantitates. ultima q̄a p̄t.
p̄t̄r̄ ja. id n. q̄ cognoscimus extensionem alterius
debet esse extensio et nisi p̄ncip̄e sit extensio negans
et illud cognoscere extensionem alterius. q̄o.
3^m p̄t̄r̄ nihil est divisibile nisi sit extensio. q̄o
p̄ncip̄e esse extensio quā esse indivisibile. q̄o extra
quantitatis non existet nisi in divisibilitate, sed
in extensione. Diximus in divisibilitate p̄ncip̄e
s̄o q̄ p̄ncip̄e p̄ncip̄e, si n. sumat q̄ divisibilitate radi cali
centra et q̄ identifi cōm ipsa extensio in ordi
ne ad se, radii n. a qua fluit divisibilitas p̄ncip̄e
et extensio. q̄o.

P̄t̄r̄ 4^m. Impenetrabilitas s̄oq̄ extensio in
ordine ad se. q̄o in ipsa non existet extra quantitates.
q̄a p̄t̄r̄ aut. impenetrabilitas s̄oq̄ extensio
in ordine. q̄o et extensio in ordine ad se

p̄t̄r̄

pte aut. extensio in ordi ad locu factu q unum
 corpz non pot penetrari cum alio. qo ante eadit
 in penetrabilitatem. pte aut. ex factis Chri Dni q
 ut phiti Chriani fatent riles ramiis laupis
 inharuit et penetra nil aliud corpz qo virtute
 Sini na suspendit extensioe in di: ad locu. qo
 aut pte.

Circa ista qres qo. An extensio actualis in ordie
 ad locu distinguitur realiter a parte. nil ab illa
 exitate in qua existimus spatu quantitatis
 R. Affirmative. pte. Illa q pot adiri cum se.
 pari realiter. Istiqz realiter. Ist extensio actualis
 ho pot separari a parte. qo distinguitur realiter ab
 illa. in al qupru pte. pte n. ex factis Chri Dni
 qto si: calis ascendit in quo casu habuit uera
 qntatem et tu nulla actualium extensioe in ordi
 ad locu. Illas non potui sed calis penetrare.
 demile nihil unquam qn offy dny ubiqz fermet
 realiter sepe ab illa. pte a extensio actualis in ordi:
 ad locu et offy dny qntis. qo loco pot ab
 illa.

illa separari reat. aut p[oss]t in forma p[ro]p[ri]a & p[ro]p[ri]a
f[orm]am p[ro]p[ri]am p[oss]t separari ex[ist]e[n]tia d[e] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
q[uo]d h[ab]et h[ab]et e[ss]e e[ss]e illi[us] q[uo]d.

Quo[er]is v[er]o. an penetrabilitas f[orm]ae ad illa
f[orm]a q[uo]d q[ui]a corp[us] e[st] impenetrabile d[ist]inguat
a q[ui]te reatib[us] d[e] ext[en]sione in ord[ine] ad locu[m]. R[es]p[on]d[et].
Ista. et h[ec] p[oss]t in V. Sancto E[va]ng[el]io. An vero
impenetrabilitas d[ist]inguat reatib[us] ab ext[en]sione
actuali in ord[ine] ad locu[m] maiorem h[ab]et d[ist]in[ct]io[n]em.

R[es]p[on]d[et]. In q[uo]d d[ist]inguat reatib[us] ab illa. p[ro]p[ri]a. in
penetrabilitas e[st] e[ss]e d[ist]in[ct]io[n]is p[ro]p[ri]a ab ip[s]a ex
t[en]sione actuali in ord[ine] ad locu[m] p[ro]p[ri]am ip[s]am
ext[en]sione h[ab]et fundamentu[m]. q[uo]d reatib[us] d[ist]in[ct]io[n]is
ab illa; q[uo]d n[on] reatib[us] p[ro]p[ri]am ab illa d[ist]in[ct]io[n]is
reatib[us] ab illo. aut vero p[ro]p[ri]a nihil p[oss]t e[ss]e in
penetrabilite nisi p[ro]p[ri]a h[ab]et ext[en]sione in ord[ine]
ad locu[m], sicut nihil p[oss]t e[ss]e penetrabile nisi ea,
reat tali ext[en]sione in ord[ine] ad locu[m] q[uo]d.

Dices contra. Impenetrabilitas & ext[en]sio

in

in ord: ad locum non pot est in vicem *separat*. *ge*
 non distinguit realiter. *R. Con: ans. d. N. quoniam*
 distinctio in realitate pot esse inter duo quorum unum est
 figurativum non pot separari ab altero ut pat in man
 ja q in sententia S. th. non pot *separat* a forma *substanti*.
 et figurativum, et tunc distinguit realiter ab illa et
 ratione huius infirmitatis tract: de man ja vil: je.

Quaeres 30. Supposito q rati fructu qntis qvis,
 stat in huc q sit forma quaedam accidentalis
 q quom d ipsa d fructu habeat partes extensas
 ita q una sit extra aliam. An allata qnta a
 fructu coepta q divina pntiam q non implicat,
 talis fructu habeat partes, vel subiecta via par,
 Inim in ord: ad se ita ad unum una est extra
 aliam. n.g. utrum qnta allata a Reho, Petrus habet
 partes extensas, n.g. manus, pedes, et caput, ita ut
 man pedis est distincta a man manu et capitis.
 et in vicem inter se ordinata. d. y. p. utrum
 fructu petri habet similitudinem d. h. h. d. i. c. i. e.
 partem

partem. ad hec R. ut nulli huius Affine
 sed sententia negativa nemer uidet. R. go julitiam
 corpoream allata quate non hinc actualium exten.
 sienem partium et ordinatum nuz; y pto
 hinc similitudinem sed manere plane in hinc
 hilem. pto go hoc aut: D. Th. q. d. d. Remota
 quate julita e oio in similitudinem ut pto q. pto i. pto.
 pto rae. Extensio partium in ordine ad se ita y
 una fit extra aliam e q. pto q. pto. go sine
 quate non fit tui. quia pto. sicut facere albu
 qe g. uenit albedini pto sua spam nihil pto
 spe albu sine albedine. aut pto e supra rae rae.
 julita. R. a. Rubro cum aliis dist: aut
 extensio ordinata ad julitas. nuz. aut. pto
 medis ge. aut vel extensio partium ordinata,
 in nuz aut. quantitativam nuz. sed hoc
 julita q. pto q. q. videt pto pto pto qe
 hinc pto ut julita allata quantitate habet
 partes extensas. Impugnatio go. hoc mod.
 Talem

Talem: extensio
 de dimidi q. pto
 Talem: extensio
 recipit in aliquid
 de illi intencione
 ad hoc non e nuz
 nuz. m. q. d. a
 recipit extensio
 habet partem
 q. pto extensio
 sine ordinata
 qe ad recipit
 ordinata sequitur
 ut in amf. q.
 de ordinata, e
 de illi q. pto
 qe julita q. pto
 non de illi q. pto
 de pto q. pto

Talem si: extensionem entitativam non esse veram
 et deinde esse mixtorem. p[ro]p[ter] q[uo]d d[omi]n[u]s n[on] ponit a
 contr[ari]o: extensio entitativa ne q[ui]ntas q[ue] e[st] d[ivi]sibilis
 recipiat in aliquo d[ivi]sibili d[omi]n[u]s sic tollat p[ro]p[ter] q[uo]d
 debet intercedere inter recipiens et receptu[m], sed
 ad hoc non e[st] vera extensio entitativa. q[uo]d nullo
 modo. m. q[ui]d d[omi]n[u]s a catharicis. p[ro]p[ter] m. ad hoc al[ia] p[ro]p[ter]
 recipiat extensivam quantitativam fact[um] e[st] q[uo]d
 habet partem partem ad illa recipienda vel
 q[ui]nt extensibilis, alij h[ab]ent tollit et allata exten-
 sione entitativa. q[uo]d non est vera. m. p[ro]p[ter] m.
 q[ui] ad recipienda partem potest vero extensio
 entitativa sequitur q[uo]d corpus alij ad recipienda
 ut circumscriptum deberet et h[ab]ere in se alij
 ut entitativa, et ut recipit aliquid inens partem
 deberet et h[ab]ere entitativa albidinem sed h[ab]ere
 esse factum apte p[ro]p[ter] q[uo]d ad recipienda partem
 non debet q[ui]nt extensivam entitativa partem.
 D[omi]n[u]s r[ati]o si q[ui] extensio entitativa sit mixta

m

in subiecta ablata quae ante quidem non sit esse
compositio partium integralium et subalternarum in
subiecta ergo ante quidem est in seipsis extensio entis,
habita pro ans. compositio partium integralium
et subalternarum est accidentalis ergo non est ante
quidem. quia pro. quae quidem est in accidentis ergo
si illa compositio est accidentalis non sit esse
ante quidem. pro vero ante illa compositio par-
tium integralium et subalternarum non sit
ex actu et potentia simpliciter ergo non est subiecta aut
essentia, sed accidentalis. quia pro. pro ans. una
pars non consistit alia in certa specie, neque dicit illi
esse, neque recipit in illa tempore actus in potentia ergo
non est compositio ex actu et potentia simpliciter et ergo
non est subiecta, sed accidentalis compositio. Caeterum
maior pars u.g. ablata quae uidetur est simpliciter uel com-
posita sic est simpliciter ergo est inuisibilis. et tu
nudi aut Caeterum si composita, ergo uidetur
composita quae uidetur. non ergo quae haec sit ex actu
et potentia simpliciter quae est in eis maiorem et formam
subiectam

Iulianus, man non e quoniam p[ro]p[ri]a, neq[ue] p[ro]p[ri]a
 r[ati]o. q[ui]a h[ab]et e[ss]e ex p[ro]p[ri]o et accid[en]ti. q[ui]o non o[ra]t
 ante q[ui]ntum q[ui]o p[ro]p[ri]a accid[en]ti. Deinde ubi non e[ss]e
 q[ui]a compositio neq[ue] et q[ui]a r[ati]o q[ui]o man o[ra]t
 indivisibilis et non composita integraliter collecta
 q[ui]nto. P[ro]p[ri]a Idem r[ati]o p[ro]p[ri]a de h[ab]et n[on] q[ui]o a[nt]e
 non e[ss]e extensa ut docent p[ro]p[ri]a. q[ui]o illa entitativa
 extensio q[ui]a ponunt contrarij s[er]v[ati]o q[ui]nem[us] m[an]t
 atq[ue] man de se neq[ue] h[ab]et extensio nem. q[ui]o p[ro]p[ri]a
 entitativa p[ro]p[ri]a. p[ro]p[ri]a m[an]t. s[er]v[ati]o m[an]t. una pars
 extensa et distincta ab alia extensa. sed Er[ati]o d[icit]
 q[ui]nem[us] q[ui]nem[us] et aliqua forma, man a. p[ro]p[ri]a
 se nulla forma h[ab]et. nec actu sufficientem ad
 distinctionem. q[ui]o de se non h[ab]et partes exclusas.
 Dicitur. Manu de se h[ab]et actu entitativu. q[ui]o
 et distinctionem out. P[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a actu entitativu.
 q[ui]a no man tribuim[us] non q[ui]a sufficientem
 ad distinctionem entitativa vel extensio nem

alias

aliās puncta vel sūa ratio vel aliās partes per,
habitas hnt, q. falim. et hanc sententia exstat,
dicit ad accidentia materia q. allata parte multa hnt
extensionem et entitativā.

Principio q. Per nutritionem non tū accipit
nova pars entitatis, sed et facta. Tūc si
angtor. Qto aliq. successione p. dicit dūc nōc
debet tūc partes respondentos partibz moty
p. quem p. dicit. sed facta corpore successione
p. dicit q. nutritionem. q. facta corpore hnt par,
tes et extensione entitativā partem allata
q. nōc.

R. Vem epe q. facta corpore habent
partes quān una post aliam p. dicit, sed non
ex p. dicit merito sed beneficio q. dicit cui facta,
ed, contra e. Per nutritionem p. dicit nōc et
q. dicit intelligit p. dicit pars facta, atq. nōc p. dicit
q. dicit. q. p. dicit se et ex p. dicit merito hnt par,
tes q. n. p. dicit nōc p. dicit altero e. independentes
ab

ab illo *scilicet* meam rationem eam quae prius non
 fuerat. *Quod* Solvitur. niter argumentum esse
 tenu. ad inipugnatum. *Quod* licet *scilicet* *scilicet*
 prius non intelligat ante *scilicet* in ratione *scilicet*
 protentis veritate partitalem extensionem *scilicet*
 tu non intelligit in ratione partitalem actualis ab
 parte, idcirco si *scilicet* auferretur *scilicet* *scilicet* alibi
 vel alimendi aut ab utroque non potest fieri
 mutatio, *scilicet* sine parte *scilicet* non potest actu
 esse pars integras.

Quod *scilicet* *scilicet*. Si *scilicet* auferretur à toto Oceano
 negotium hinc manent ibi *scilicet*, vel
 non. hinc *scilicet* non potest. *scilicet* *scilicet* *scilicet*
 ablati parte *scilicet* partes extensas. *scilicet* *scilicet* *scilicet*
 non *scilicet* *scilicet* *scilicet* *scilicet* *scilicet* *scilicet*
 tota *scilicet* illa *scilicet* in puncta *scilicet* *scilicet*
 visibile, hinc *scilicet* non *scilicet* *scilicet*. Deinde si
 Oceanus *scilicet* in *scilicet* *scilicet* *scilicet* *scilicet*
 libens una gustam tota Oceanum exhaustum
scilicet *scilicet* absurda. *scilicet* *scilicet* *scilicet*.

Hoc

Hec argitur nomen sedit ab Anty. 70. Felicia e
Fonseca 5. milia. 13. aperendis eas partes fatis
allata quae effluvias in puncta atq. ibi q. con,
frise mansuras. In hanc sedit non placet.
nam ille amplius in puncta et per m. localis.
In puncta q. m. localis fuit sine quae fuit
et Felicia localis ut in scriptura sine quae fuit
negl. 70. deinde de punctis remotioribus non acci,
derunt in instanti q. motu localium ut aperit
transca. si in die aufferet ut à tota Europa
quatenus illa fatis terra q. de Roma non se trans,
se vel in instanti ad illa terra q. in Burgi-
ney. et lere in tolligi per quae et ista puncta
ita inter se generant ut in puncta certis punctis
sine fite habuunt, in quo q. frise q. manent.
Relicta 70. Felicia Fonseca 70. ad argitur
In puncta capis tota Oceani manent in puncta
per naturam, ad puncta. negl. q. puncta fatis
effluvia aut ad puncta atq. ut ut recte local atq.
q. fatis quae recipit quatenus non fit & minus manent,
Sed ex

Sed ex non magna fit magna si non extensa.
 Ita et quod omnibus partibus non fit ex maiori minor,
 ut si li magna non contrarij, sed ex magna vel
 extensa fit non magna, vel non extensa.
 et ita ablata parte non effluunt illa partes
 ad situ alicuius puncti. cum nec fluxus, nec
 fit illa parte esse sine parte maneret et persistit
 in indivisibile in plures partes nisi grande vel
 non in partes suas partes, tam phytas qua
 metaphysicas ut Iudicium et fenum. genus
 et diffinitio. Quod est. Illa partes ablata persistit
 et in alicuius loco est, indivisibile. et
 rediret ad situm alicuius puncti. et tunc
 et est in loco cum unum punctum, et tunc est
 modo in loco nec est sine parte et per se
 est absolute. Cum ergo persistit hinc caret
 in parte, non est in loco cum unum punctum et
 quod non est rediret ad situm alicuius puncti.
 Quod est. Illa persistit non annihilatur
 ergo maneret in rem sua non et est est

in aliquo loco. **Q** Cum magis Jo. de illi.
graves. qd in loco definitur huc, ita qd
hic dicitur alibi. Cui. qd in loco est cum:
ng: qd. **Q** 20. Con: cum si qd p. hunc pulchrum
non annihilaretur negat huc qd qd in loco
est cum p. hunc sic huc in nunc nunc qd,
ut pars hunc universi nunc huc hunc locati
in loco, sicut docuit theo: de Angelo p. p. d.
casu qd multitudine p. hunc nunc hunc
p. hunc hunc et Angelo multitudine qd qd
nunc hunc existendi in loco in Angelo est qd,
p. hunc multitudine p. hunc hunc. Ad aliam
q. de **Q** 11. qd. qd in illo casu Oceanus non
habet guttas neq. p. hunc hunc aut Deglutit
cum non qd in loco, et qd non p. hunc,
nunc hunc modo.

Q 11. qd. Ex nra sententia qd illa qd
p. hunc hunc hunc hunc hunc, et qd

fund

sunt eadem realiter, distinguuntur realiter, alij hec
 et in parte. Jo. pto. sequenda. qd qd nunc caput
 in Petro distinguitur realiter a pede illius, aufferat
 quantitas, tunc non amplius erunt distincta
 huc dico ut supra dixi. et e. gtra. Penam
 fulita sine quantitate tunc ita nulla e. di,
 p. hinc et postea introducuntur quantitas in sub,
 statim tunc illa q. antea erant eadem postea
 distinguuntur realiter.

R. N. sep. ad pb. dices q. qto aufferat quantitas
 tunc definitur esse caput, brachia, et pedes,
 q. pto fulita definit hinc partes, unde non sunt
 realiter eadem qd antea distinguuntur, nec
 postea distinguuntur realiter q. antea erant eadem
 qd rae realis distinctio et identitas versantur
 inter partes et ceteri sunt in partes illi non e.
 distinctio nec identitas. His q. mixtis de parte
 agendum restat de continui compositione.
 Antequam a. declarare utrum quoniam declaratur con
 quentia ea minus inimitabiliter distinguenda e. p. n.

on

infinite. Aliam ratiōem apud Th. loc. cit.
quæ probat Deū esse infinitū sicut etiam
dicitur e sūm esse, et non habet acceptū in aliis
quæ. gōte infinite sicut etiam. hunc ratiōem latius
examinabimus prædicto loco. Procedit præterea
dubium de infinito non in gōte sicut ut sicut, sed
in gōte sicut creati. utrum scilicet aliquid ens creatū
possit dari in ratiōe nāa quod sit actu in infinito vel
sicut etiam, vel sicut quantitativum aut magis.
Indicem ad p. huius respiciat sicut.

Conclusio Prima

Naturaliter non potest dari infinitum
in actu.

Contro e cōtra nōtes ees d. quæ dicit Scotus c. 5. d. 6.
d. 5. th. 1. p. 9. 7. a. 2. 3. 4. Qui enim eorum Theo.
logis huius ratiōe ens infinitū actu cognoscit sicut,
extra illū ratiōem nihil actu infinitū quædit.

Pro Contro ratiōe. Omnis res creata existens in ratiōe
nāa habet finitū et limitatam etiam, gōte huius
et limitata accidentia, limitata quantitativum
et extensivum. pro quibus limitata etiam
sequuntur limitata accidentia, ratiōe magnitudinis
et extensivum et sicut præterea, ratiōe nāa d.

accidentia:

accidens non excedat suam partem, neque passiones
 nes spirituum in igne quiescunt. - ante p[er]t. -
 res creatae quibus gratia et distans et similes sub aliquo
 certo p[er]dunt. sed quae restant gratia et distans habet finem
 tam et limitatum naturam. Et spirituum quod finis ante rem.
 M. de se p[er]t. quia nulla creatura tantum est perfectionis
 et actualitatis ut non sit in illa aliquid regni
 gratiae et gratiae. quod in qualibet re datur
 gratia, et distans gratiae. n. et p[er]t. quod gratia est
 limitata et finita. sed quilibet res creata habet
 naturam gratiae per distans ad certam partem. - quod est
 finita et limitata. et nota quod hinc cuncto uti
 et apte ex ratione colligitur, debet intellectus qui datur de
 infinito in actu suum spirituum, quia suum accidens
 sua magis quaevis. nudi. Spiritus tamen de quibus sit

Conclusio Secunda.

In rebus naturae non potest dari corpus actu
 infinito suum magnitudinem vel exten-
 sione. neque dari potest multitudo actu infi-
 nita. p.

Centio

Insufficiēti partē intrinseca linea. d' hoc pto ultra.
Quia si duo partes q'nto sunt g'nerales et unitas
alij enean supradictis indistinctib' sepe q' inter
g'nerum et contiguum nulla est distinctio. hoc a.
Dici neq't. cum haec duo differant sp'it' q'.
in p'te sup' M. si duo partes h'nt u'g.
sunt g'nerales et unitas alij aliq'uo indistincti
intrinseca quocūq'te, tunc g'neritas, tunc g'i,
unitas illam partem tm' impertatit q' sunt e'g'dem
natae et non dist'nt inter se. sed hoc et repit' in d'ud'
h'ntis g'neris q'o nulla est q' distinctio inter
contiguum et contiguum. Et nota q' p'ual d'icim'
lineam conueni ex partib' h'nt ex intrinseca
t'it' g'neritatis. Ita d' d'icim' p'p'riam conue
niēte lineis h'nt q' indistinctib' g'neritatis.
et e'g'dem h'nt q' indistinctib' g'neritatis p'p'ri
iem.

P'te q' pars est. Insufficiēti et d'it' aliq'uo
extensio infinita. q'o est extensio e' finita et loca
minuta. d' q'o d'ant p'ntia et extrema illa
ferm.

terminantia. - p^o utray q^o g^ona. si n. non h^ont
 fixu aliquem terminu claudendum extensio,
 non, ep^o in finita g^ontas, q^o t^ori non p^o. p^o
 eadem pars p^o. Corpa physca p^ont se tangere
 vel esse g^oigna ut docet Aris, et g^oigna sunt
 quoru ultima sunt simul; et g^oigna sunt quoru
 ultima sunt non, sed non p^ont esse g^oigna p^oter
 partem. p^o p^oter aliq^o in infinitu. p^o p^oter in fin,
 p^oter terminu natura in g^ona. m. p^o p^oter m.
 p^oter g^ona sunt in infinitu in infinitu. p^o
 non h^ont neq^o ultim^o neq^o p^o. p^o cum g^ona
 vel g^oignitas debeat fieri q^o ultim^o et p^o
 his g^ona non habeant ultim^o, et q^o in p^oter p^o
 his sunt necesse debet fieri q^o aliq^o in infinitu.

p^o
 De t^ote quo ad utray p^ona. Et dicit aliq^o
 corpa p^ontem, et aliud plana et se g^oignere
 tunc non p^ont se g^oignere in aliq^o parte, sed
 tunc in aliq^o in infinitu. p^o in g^ona sunt ad mit,
 tunc in infinitu. p^o aut. supponendo q^o ille
 g^ona

gibit fit nūc nū pōtōis ut qdān apertūm fuit
fundamento tū ut Rūley dicit. Si corpu spherice
spherice tū tangēt corpu planū in aliqua pte,
tū dūm filibi tū ut spherice extēsiōne planā,
nūc debet ut pūm in globo spherice, et extēsiōne
plane, atq hūc dūc nūc. qd nūc ut ex qm. m.
pōt qd alias corpu spherice ut si hūc atēgiā
extēsiōne planā nūc spat spherice ut q
tūc qdā hūc hūc hūc. pōt spherice corpu q se tūc
qūm nūc debet ad qm in eo in quo tūc
qūm, sū corpu plane nūc aliud ad qm in spherice
planā. qd si corpu spherice ut spherice extēsiōne
aliquā planā et nūc spherice in dūm filibi tangēt
planā nūc debet hūc in se extēsiōne
planā. atq hūc nūc spat corpu spherice
qd planā et spherice in dūm filibi repugnā in
figuris. idem pōt in cilindro spherice in columnā
spherice rotundā q si cōtēd spherice corpu spherice
tūc planā hūc tangēt illud in linea q tūc in dūm
nūc filibi spherice, sicut duo corpu tangēt se
tūc spherice spherice qd in dūm filibi terminā
corpu

corpu in dūm filibi
nūc a spherice long
qdā in dūm filibi
qd q corpu tūc
in dūm filibi spherice
spherice aliam pte
nūc et spherice
spherice longitudo
spherice, et
nūc spherice
Conc
in dūm filibi
nūc pte
et nūc hūc hūc
nūc.
spherice qdā pte
spherice in spherice
in dūm filibi spherice
nūc nūc
et Cōtē nūc q

corpore in indivisibile in qua forma profunditatem
 non a. forma longitudo et latitudo. p. quo dicitur
 quod indivisibile a. velis non accipitur p. ille
 p. q. card. et indivisibile sed p. ille q. licet sit
 indivisibile forma una ratio se tu indivisibile
 forma aliam p. ut hinc et indivisibile terminis
 natus et g. hinc. suspicium q. licet sit dicitur
 tunc forma longitudo et tu indivisibile forma
 latitudinem, et forma hinc ratio g. hinc et hinc
 natus suspicium.

Conclusio Secunda.

Indivisibilia reperta in locis non tam terminis
 natura quam loci mutatio sunt realia
 et non hinc hinc esse p. natura illa de fig.
 naturam.

Hanc g. hinc quodammodo admittentes quidem indivisibile
 sitibus in g. hinc dicitur tu non esse realiter
 illi, sed hinc p. natura et nihil esse aliud quam
 meras negationes vel privationes ultionis negationis
 sed Cato una esse natura antecedenti.

d

d' rati q' illa allata apte eam g'nerant, nam
 realiter unice d' g'nerare aliud realiter q' ter,
 minare non pot' saltem in mem' p'vate
 vel ente rati q' hoc oia hnt rati eff' realis
 peritum q' ab ente rati d' p'vate g'nerate vel p'e
 non pot' p'vate. q' certe vera. Supposito n.
 q' hanc indistinctio fuit realis d' non t'ra fabri,
 calce q' rati vel p'vate. Dicitur rati
 hnt fuit actu in actu vero, om' vero in p'vate
 t'ra p'vate fuit.

Conclusio Tertia.

Indistinctio termini realia q' d' am fuit actu,
 quidam p'vate in actu vero.
 Certe facile p'te. Non enim era p'vate actu
 terminant, sed p'vate terminare si fuit d'vate
 g'nerate.

Conclusio Quarta.

Indistinctio continuata actu fuit in g'nerate.
 Hnt certe. In actu vero p'vate actu fuit g'nerate.

hoc et unita go acta hnt aly ghrmans qe in
 diuisibile. qz qm p. h. ans e acta. p. h. q. supra
 et latig nre. Natur hnt circa hunc. In
 qute scilicet qdem spe in diuisibilita qe acta
 ghrmant, et hnt non actu hnt mixta qise,
 sunt vero alia qe acta hnt mixta qise,
 ghrmant et hnt ghrmant in petra ghrmi repul.
 hnt, ex diuisi ghrmi mdo nra exaltando.

Conclusio Quinta.

Continuum non componit ex solis in diuisibi;
 tily sed p. h. illa hnt p. h. 1
 Cente Corca. p. h. ex hnt lex: 2. ubi ait. At
 vero nra, q. h. hnt p. h. ad p. h. aut
 ipm nra ad nra ipm ut ex hnt sit longi
 hnt aut hnt, q. h. nra hnt nra hnt
 e qdem p. h., nra p. h. a. h. hnt et
 nra ipm et nra nra hnt. Idem dicit
 Di. Th. p. h. nra hnt hnt componit ex
 nra p. h. nra hnt hnt hnt hnt hnt
 ex qm, p. h. hnt hnt hnt hnt hnt
 p. h. hnt hnt hnt hnt hnt hnt hnt
 hnt

Tertia.
 Quarta.

pte sep. qd que partes sunt plures eo magis
 tota. qd linea composita ex quibus punctis
 hinc ex partibus est motus altera qd est composita
 pta tm ex quibus. n. vero pte. puncta
 illius qd ad dicitur non sunt partes. qd linea
 rae illig non pot dicitur in maiore partes. qd
 non sicut maiorem. qd linea non composita
 ex indivisibilibus. Pte 20 Si linea composita
 ex indivisibilibus sep. qd motu tardissimo non pty
 pte pmeret in transendo alig spatio qua
 motu velocissimo, atq ha e factu. qd. pte sep.
 si daret linea pta duobus punctis ut illa
 fueret motu tardissimo et velocissimo, tunc in eo,
 dem pte spatio in quo motu velocissimo transi-
 rit medietatem illig linea, transit et motu tardis-
 simo. qd. pte aut. illa media pars e indivisibilis
 qd puncta. qd tm psumit nra in stans quilibet
 motu in transitu illig et idem e de pte puncto.
 qd idem pte spatio pmeret uterq motu.

Pte 30

Pte 30
 indivisibilis qd
 indivisibilis qd
 hic non pot
 sed puncta sunt
 composita pte
 Pte 30. Vnde
 magis velocissime
 indivisibilis qd
 a maiore pte
 pte addit
 ut pte. non
 cocens pte
 de lineam facit
 hoc est in eod
 pte non pte
 pte Vnde
 Pte linea pot

Pto 30. Ceterum cum sit tota et indivisibile in se
 indivisibilia ergo illa ex quibus componitur debent esse
 indivisibilia. quoniam si partes, alias nec esset indivi-
 sibile nec esset alia indivisibilia in se, sicut ultra.
 sed puncta sunt indivisibilia ergo ex illis non
 componitur spiritum huiusmodi et partibus.

Pto 31. Unum indivisibile additum alteri non facit
 magis extensivum ergo. linea non componitur ex in-
 divisibilitatibus quoniam si quoniam linea est magis
 extensiva et simpliciter. cum sit unum unum indivi-
 sibile additum alteri vel attrahit illud sit se totum
 vel partem. non sit partem quare indivisibile
 coarsus partibus ergo sit se totum ergo non exten-
 dit lineam facitque nec maiorem. quod quoniam ergo
 hinc est in eodem loco cum altero in actu,
 ergo ergo non faceret maiorem lineam extensivam.
 pro ultimo Cetero ex principiis mathematicis.

Pro linea sit divisa in duas partes aequales,
 abt

aly hec non pot fieri si componeret rix indivisi
filiis m. e. extra. p. m. nam demy aliqua
lineam gestantem hily vel gny. punctis, tunc
non potunt dividi in duas partes equalis. vel
n. una pars habet duo vel tria, altera vero tm unam
vel duas. ga. puncta q. t. vel aliud intermediu
e indivisibile. go. Et hoc tunc omnia intelligit et
de aliis q. hinc venie de p. p. et caple.
Quores q. t. go se hinc in hinc p. hinc in q. hinc
cum illi realiter repant et ea dicit q. hinc
non componi ex indivisibilibus hinc ex partibus
integrabilibus aut q. hinc, sed hinc ex reatibus et
terminis y. sam q. hinc integratim; hoc dicit
patent ex dicit. hinc q. hinc non sunt partes
integrates p. hinc, q. hinc non sunt partes mate
efetes p. hinc, vel n. efetes partes efetes p. hinc, vel
metaphysica, neutra dicit. go p. hinc non p. hinc,
ga hinc unum punctu debet hinc rix formae
aliud rix mat; ista n. sunt partes p. hinc.
dy

atq; hae neq; dicitur qd pte m. qd non pot. aprigari
 rae quare hu punctu habeat rae forma, aliud
 rae forma aliud rae mae, simul n. oqno,
 ha-go, neq; simul patus estis metaphysica pte.
 qm estis meta physica pte pteas in rae de
 suo tebe ut pte in diti rae teas, sed punctu
 neq; sic qd can de linea. pte m. factu e dicitur
 re linea e punctu. alias linea est indivisibilis
 sicut et punctu, sicut et factu e dicitur, sup;
 sicut e linea, ut corpus a superficie, ut de se
 pte. simul go in qd mae est indivisibilis in
 neq; et lerming pte mae integratu. sicut de unio,
 ne qd in corporeo aut sicut lib: 7. dicitur.
 qm se: non sit pars estis, sed neq; pte mae.
 neq; dicitur S. Th. qm: 3. uti docet q mstan,
 ha qd qd mae tempus sicut de substantia qm. neq;
 et dicitur lib: 7. posteriori cap: 7. uti aperit, punctu
 dicit de linea in se modo dicitur q se; neq;
 dicitur in qm qd S. Thomas tm null q mstan

in hinc se habent sicut modo unicus quatuor
 partes substantis; in status n. Inas partes hinc inter
 se unid et ita. Et de substantia hinc sicut unid et
 de substantia hinc, nec ut pars estis sub ut neq.
 Artes et nōt etiam mult qd in qd modo dicendi
 qd non tū pōnunt partes estis, nōt substantis
 sub et neq. latius pōnunt. unde hanc pōnō non
 ē in qd modo dicendi pō. hō ē qd unicum
 ex mōa et forma, uti unio estis qd de
 hōe; ita et in qd modo dicendi qd et separans
 pōtō, linea estis et terminat pōntis in quō
 pōntis pōtō de linea nec hinc pars estis, nōt
 ad substantis illi, sū hinc et sūe qd partes
 linea cessare requirunt.

Conclusio Ultima.

Indivisibilia hinc distinguuntur realiter a partibus quas
 continent et terminant et et a se invicem.

Et ex illo axioma qd patet ab invicem separari
 formaliter, sū pōntis et partes patet ab invicem

Separari

Separari - go distincti realiter. p. 20. in parte 2 y
 ead entitas entitas realiter sed indivisibilis et unita
 In puncto sunt ratione tra realiter partes a. divites
 go distincti realiter. Prode y partes sunt conceptus
 puncto vero non. go non sunt identitatem realiter
 It. ra pars. Puncta copulant et terminant partes
 realiter distinctas et sibi tales se distantes. atq. hoc
 non pot ead entitas realiter facere go Insuper partes
 realiter distinctas et distantes p. puncta realiter
 distincta. Quocirca jo. Si puncta distincti realiter
 a partibus lineis putare ab illis separari? R. posse separari
 eadem saltem q. divina partem, ita tu ut possit se
 partem distinctam non ut separata existant. p. jo.
 q. n. Divi dist. q. n. hinc desunt indivisibile q. n. a.
 hinc et resultant hinc puncta terminativa partem
 q. n. hinc q. n. q. n. hinc desunt hinc n. c.
 unita terminativa et sit non q. n. hinc y. o.
 et p. jo. hinc n. indivisibile distincti i partibus
 hinc res a re hinc sine modo rei divini q. n. non
 p. n. t.

prout existere separata à partibus, quoniam glabris, sicut
pud & distinguuntur in eodem modo ab eis. quod supposito
facile potest alterari. Modus non potest et supposito existens
sine re modificata. quod si punctum habent rationem modi
negi partem generis non potest existere ab illis separatim
potest enim in virtute hinc unum et terram esse, sed hoc est
modus esse. quod demote est quod distinguuntur à partibus hinc
res à re, et hoc in non fecit quod prout separatim existere
ut potest in materia in forma. In toto in figura et quod.
et hoc in se et si virtute sunt modo partem quod unum
separatim et nullo alio virtute in dicitur. Et nota sunt
virtute et de virtute hinc tam generis quod manent
prout successum.

Qui dicitur quod in generis non datur punctum terminatum,
hinc nec determinatum quod nullo datur illi punctum. potest
autem si dicitur separatim punctum separatim terminatum à linea
linea manent terminata sunt et si per nunc separatim
punctum à linea. quod in se punctum punctum terminatum,
in generis potest autem. punctum datur linea nec factum
in. nec in. quod in se datur punctum non factum magis
quod

p[ro] allato puncto manet linea terminativa. p[ro]
 idem de puncto g[en]erativo partes sine s[er]p[en]s
 unius. p[ro] non indigent puncto g[en]erativo. p[ro] aut
 partes s[er]p[en]s unius puncto g[en] et p[ro]t h[ec] modo un[us]
 inter se. **Co[rr].** Omnis res corporea s[er]p[en]sa et finita
 et terminata g[en] non eget in s[er]p[en]sibile terminatio
 p[ro] aut. o[mn]is res corporea ex se non h[ab]et q[uod] sit infinita
 aut indeterminate. g[en] h[ab]et ex se q[uod] sit finita et terminata,
 nata. divide s[er]p[en]s pars g[en]erati ex se h[ab]et q[uod] sit finita
 ante punctu[m] g[en] ex se h[ab]et q[uod] ulterius non continetur
 ex se g[en] erit finita.

R[ati]o. N[on] aut[em] q[ui]s ad utrumq[ue] partem ad sum
 p[ro] h[ab]et aut[em] momenta terminata negativ[us], Con: aut[em]
 positiv[us] N[on] et idem et sicere q[uod] in illo capite linea
 non q[ui]t infinita termin[us] nec positiv[us] q[ui]t et recte
 alij videtur. **Alij** B[er]n[ard]us ad sua: Quia non p[ro]p[ter]
 a linea separo punctu[m] illij terminatiu[m] sed q[uod] sit de
 h[ec] q[uod] saltem non approp[er]at q[uod] punctu[m] s[er]p[en]s a
 linea et s[er]p[en]sionem. p[ro] s[er]p[en]s et bona saltem n[on]
 q[uod] in h[ab]et p[ro] separo punctu[m] terminatiu[m] a linea
 et

et sic sicut arith. Alij dicunt latus y dicitur separari
realiter punctum a linea hinc linea solum terminat
positivum qd ubi punctum repellitur. ex quo non
sunt tunc sine puncto incedit qd in hoc puncto
hinc repellens erat tunc in puncto in linea qd actualiter
erat in puncto, illo ablato actualiter sicut punctum re-
pellat qd antea erat in puncto sicut punctum dicitur sicut
q dote hinc dicitur hinc corrumpit punctum y inquit
illas duas partes et repellunt sine puncto terminatio
suam illam partem lineam qd erant antea in puncto
ad qm qd: antea dicitur sicut sicut qd partes qd dicitur
se ipsis emant et et supra. infirmamur. ad qd:
vices, spe disparitatem punctum n. hinc ratur nesci et
unicuius et qd sequens partes lineam sicut supra union
puncto sic n. nichil essent aliqno supradictis dicitur
puncto in puncto. ad Conf: Ad eadem modo sicut ad
arith. - Res ac cornea supra ablati in puncto non
terminata positivum sicut tunc negativum, ad ratur a. ter,
mentis ad cognabile latus est illa puncto terminat post
linea sicut puncto dicitur si dicitur separari a nra punctum
puncto completa illa qd am dicitur manere in se et
non

non in aliis qd
in non epist
ga hinc sicut
ad dicitur qd
Dices contra
puncto negativum
vices positivum
et hinc negativum
vices. non ad
vices in ad
vices sicut hinc
vices ratur qd
vices et terminatio
vices ad cor
vices non dicitur
vices sicut hinc
vices ratur qd
vices terminatio
vices et hinc

nem in alio q̄ inhaerentem enim non est acci dens
 tu non est ens q̄ se manens, si non in alio positum
 q̄a hec est subiecta (q̄ ut supponit non ad se
 sed ad alium q̄ se subiectum negativum hec non inhaerens,
 Dices contra. finitum et terminatum est tu dicit
 finitum negationem ultionis extensionis q̄ non potest nisi,
 nisi positum terminans. R. Diff: aut finitum
 et terminatum adaequate sumptum tu dicit negationem
 N. aut. in adaequate sumptum ten. aut. finitum nisi
 nisi in adaequate acceptum dicit negationem vel carentiam
 termini. q̄a hec a. dicit partes infinitas vel abigit
 alium reale q̄ a fundamento huius accepto est et
 finitum et terminatum in adaequate sumptum dicit
 negationem vel carentiam ultionis extensionis q̄a
 hanc vero dicit et positum finitum q̄ q̄a
 et inhaerentem terminatum. Contra. ut q̄ dicitur in
 se hinc ra. si. q̄ dicitur q̄a hinc resultat duo puncta
 terminatia d. q̄ q̄a hinc dicitur duo puncta
 terminatia d. resultat unum q̄a hinc nam est
 q̄a hinc illa duo puncta sunt vera subiecta realia

q̄

ge debent hinc actionem nemine realium sui p[ro]ductio[n]em.
 sed nulla e[st] illi actio p[ro]ductio[n]is sed destructio[n]is. ge
 hinc non resultabat hinc puncta realia ne q[ue] p[ro]p[ri]etas
 numerulit finit[is] et terminata alij; alijs punctis juga,
 dedit. Q[ui] Cor. aut[em] et d[icit] q[uo]d p[ro]ductio[n]e q[ue] d[icit]ur
 p[ro]p[ri]etas. q[ue] accidens e[st] ad m. p[ro]p[ri]etas dicit
 illam actionem terminat[ur] tunc est q[ue] accidens illij
 nemine puncta. hinc non debet actio nemine p[ro]ductio[n]is q[ue] se
 illij sed p[ro]p[ri]etas hinc dicit[ur] et sequit[ur] p[ro]ductio[n]em resultat.
 puncta alij, ex ip[s]a n[on] puncta quant[um] sunt et
 fit in figuris ablati n[on] una figura e[st] corpe q[ue]nto
 p[ro]p[ri]etas n[on] hinc nemine actionem resultat nemine figur[is],
 in in corpe ex ip[s]a n[on] q[ue]ntis.

Obi[er]t[ur] c[on]tra. Si in continuo daretur puncta eor[um],
 terminata sequent[ur] hinc infinita puncta hinc alij hinc
 e[st] falsum ge et id ex quo sequitur. p[ro]p[ri]etas hinc in
 continuo sunt infinita partes p[ro]p[ri]etas reales ut videtur
 nihil videtur infra: ge etiam sunt infinita p[ro]p[ri]etas
 q[ue] illas partes continuatas. q[ue] a. hinc fit aliquidum
 p[ro]p[ri]etas ex dictis ubi dicitur p[ro]p[ri]etas dari infinitum in
 actu

actu.
 Cor. Casp.
 p[ro]p[ri]etas dicitur
 hinc p[ro]p[ri]etas
 dicitur hinc
 non videtur
 Obi[er]t[ur] c[on]tra
 hinc p[ro]p[ri]etas
 e[st] alij
 p[ro]p[ri]etas hinc
 quidem hinc
 accidit q[ue] n[on]
 hinc p[ro]p[ri]etas
 p[ro]p[ri]etas hinc
 p[ro]p[ri]etas hinc
 receptam n[on]
 de hinc dicitur
 videtur, non

actu.

PO Con: Conseq: et N. m ad statum vices non esse ab
 fundum admittere infinita puncta vel infinitas par-
 tes proportionales et qd non est et absurdum
 admittere infinita puncta qd dicitur in rae nexy,
 non vero in rae entis.

Thesis 20. Puncta reperta in continuis vel
 sunt substantia vel accidentia neutra ut sibi qd non
 sunt aliq realia. ptt qd ptt. ptt m. non sunt
 substantia aliis accidentibus componere ex substantia et
 quidem intrinsece qd absurdum e. nec etiam sunt
 accidentia qd nullum hnt stm qd ptt vel m.
 hec substantia est aliq indivisibile, vel indivi-
 sibile neutra sibi ptt. qd. aut ptt. qd nulla est
 pfectio inter substantiam recipiens et inter forma
 receptam neq. id est aliq indivisibile qd
 de hec terminu potestur, om est substantia vel ac-
 cidens, non substantia vel suppositum

ge

q̄ accidens. tunc ultra. Vel hoc accidens
reipertur in aliquo indivisibili vel in
fili, non divisibili quod patet. neque
in indivisibili. q̄.

R. ad argum̄ dicto q̄ puncta sūt accidentia
in completa et in q̄ facta sūt suam naturam, ad
inimputatam huius dices, habere puncta suam
sūt se substantiam, q̄to et vel hoc substantiam
est inerte vel indivisibile R. Esse divisibile
ad huius inimputatam dices q̄ partem nō requi-
sitam ex parte substantiā in peti in ordine ad
accidens completum et quod rae sui in hanc
puncta a. cum non rae sui, sed rae hinc exi,
stant in substantia bene potest concedi sūt puncta,
cum esse aliquod indivisibile q̄ substantiam hinc
quā componunt et aliquod indivisibile.

Dub:

418
Dubium Secundum.
An continuum actu habeat
at et realiter partes secundum
rationem formalem partium.
Et an partes proportionales
continui sint finitae
vel infinitae?

Sensu quodammodo, an continuum componatur realiter
ex partibus, quod non tunc in parte, sed et actu habeat
beatus rationem finitum partium. Quod erat hic
vero decidendum cum n. supra dixerimus
continuum non componi ex indivisibilibus
tamen partibus, et quoniam hic partes apud
res philosophicas sit non dubium, plane spectabat
discutere an in continuo actu remaneant partes

et

si quibus se habeant in illo quod unum respicit
Notum est sitigeriter in quibus sunt tres partes
duplices rerum partes quodam vocantur par-
tes aequales quodam vero proportionales.
Aequales sunt illae quae sunt aequalis magni-
tudinis aequalitatis partibus eadem quibus
licet aliquibus sumantur ad aequant totum
quibus illud quod exhaerent ut si una de extra
aliam mensuratum quae illam. Unde rae primi
vocari solent aliquotae partes, quae si
aliquibus sumantur ut exhaerent, ad aequant
totum quibus. rae vero secundae, quae si una de
extra aliam vocari solent partes non com-
municantes. Partes vero proportionales sunt
illae quae in partibus aequalibus includuntur et cum
illis corant, ita ut sunt mediabalis medie,
lateris, et ex parte medietatis medietas rae
tres solent proportionales et et minores et
minores, quae cum proportionem quendam
componunt totum et quae in maiori minores
sunt

sunt in
minores
hanc partem
medietatis
itaque
aequalis
magnitudinis
discrepant
si vero
dies medietatis
vocari solent
partibus aequales
corant, unde
binas, rae
componunt
ita non in
his in quibus
aliquibus
non partem
subdimentur

sunt in clauso et in minoribus ad huc alio
 minores quā illa fuerunt, quoniam, extra
 hanc partem sit una ulna. Similiter in duas
 medietates vel duas medietates ulnas, tunc
 ista oba medietates sunt et sunt partes
 aequales vel aliquotae quae sunt aequales
 magnitudinis et si aliquoties sumantur
 adaequant tota ulna, unam extra aliam
 si vero similitudine quilibet medietas in duas
 alias medietates, tunc illa medietates
 vocari solent partes proportionales quae in
 partibus aequalibus includuntur et cum eis
 coequant, unde tales partes non sunt propor-
 tionales, resp. alterius medietatis unam quā
 componit tertiam duplo maiore, quae in
 illa non includitur, sed resp. totius medietatis
 in quā antea includebantur. Ex quibus
 colligitur quod partem proportionalem ut sic
 non potest certare et dicitur minoribus mag-
 nitudinibus, sed in determinata et quasi
 g. f. s. a. m.

confusam. Ut Cellij. Quod licet partes
partibus multiplicentur et in infinitum non
efficiunt maiorem extensionem. Quare
non recipiunt sui partem partem in
glimus actu infinitas. Hic notandum sit
Conclusio Prima.

Continuum non est entitas simplex ca,
rens q' actibus into partibus q' illud actu
et realiter componant.

Conte et gra anti quae partes dicentes q'
num esse entitatem simplicem nullam
hinc partes, nihilominus in esse indivisibile
in se indivisibile, q' si: ab illo pot' extrahi
semper maiores et minores magnitudines
q' similes. Et si cum tota componantur sunt
quasi orig' partes q' sunt minores, et q'
ab illo extrahi pot' hinc in esse in parte illig
et in summa no hinc isti autem ystrum non
hinc actu partes sit hinc in parte.

Veni

Verū sententia nra venior e et color in schola.
 pte 2o ex tite 5. mel: capi: 13. ubi agens de
 quantitate in eā ait. Quantū e divisibi,
 ne nī ea q nī sunt querū utruq aut sū
 pta nra qd d qd aptū e epe. unig
 loci explicatū vide in tractu. de quantitate.

Pro nunc ex isto loco sū argtr. Quantū
 nra divisibile nisi in partes. qo partes
 ei nī sunt. pte qyua. Si n. illa q nī pta
 divisi ei nī sunt, et illa divisibilia sūnt par,
 tes partes ei nī epe debebunt. aut nra
 pte. nihil nī pte divisi nisi in suas par,
 tes. ultra. sū in epe et actu epe sūnt oī
 nra et idem. qo si partes nī sunt qnū,
 actu erunt in illa qyua pte. pte sūnt pta.
 q alqd tū hnt in pte nra nī illi in epe,
 qo in epe et actu epe erunt idem. aut pte
 in illo q nī pte nī hnt multas feras
 tali n. non nī sunt feras. qo.
 Pte 2o ex eodem arte depmēte qmū
 nī pte. quantitas hec modo.

Conti,

Continuum est cuius partes copulatae termino eor
go continuum actu erit illud cuius partes actu copulatae ad negre,
vel actu copulatae, nisi actu sint. go. hanc sententia
e d. th. 5. met. lect. 5. Vbi dicitur hanc esse
differtiam inter qtuor et copia mixta q corpore
mixta resoluuntur in elementa q non sunt
actu in mixto sed in dicitur hanc ut in lib.
de generat. in dicitur go.

Ph 30. Continuum vel e totu integrale
compositu ex partibz integranz vel
simplex, carens totu corpore, alij non
e qd simplex. go compositu. m. pth. non
n. dat mediu. pth. m. ab entitate simplicia
impossibile e q extra hanc plures entitates in
illo gre in quo e simplex, sed a qbus
extra hanc plures entitates q si cum aliis
unianz integranz alius totu. go qd nunc
totu integrale in rat, e compositu.
pth. m. apte in aqua, q dicitur in plures
entitates

entitates partiales et hae si cum aliis
 coniungantur faciunt aliquid totum integrale
 et hae non secundo quia erit vera et distincta
 antiquam iam expressa non erit partem
 utriusque in unum fit .q.

Conclusio Secunda

In Continuo actu dantur partes sicut rationem
 fructum partium realiter inter se distinctas.

Hae sunt inferius ex priori penitus maioris
 claritatis gratia. Item ex causis et videlicet
 sessione 13. ubi de Christo existente in sacramento
 altaris ita definit. totum et integrum corpus

Christi vere continetur in tota hostia consecrata
 et in qualibet eius parte. sed nec per illi
 continetur actu sub qualibet parte hostiae nisi
 spectat illi actu partes .q.

Item ex nota. Nam ut quodlibet exprimitur
 mineralia et alia sunt maiora et minora
 sed haec non contingit per acquisitionem novam
 substantiae sicut totius, vel per amissionem prioris.

2o qd acceptum vel receptum aliquam partem
2o in ultimo sunt actu plures partes.

Pr 2o Conto rae. Media pars ulnae distin-
guit realiter ab alia media parte illig. atq
non distinguit inquam totum a toto. 2o inquam
pars a parte. m. gabat. pr m. oia qd compe,
mut aliq totum vel non distinguit realiter
vel ptt in compositione totig metaphysica,
vel si distinguit realiter nequeunt aliter
distingui qua q media partem. 2o si par,
tes ultimi distinguunt realiter, distinguunt
inter se inquam partes et partes. Quod vero
distinguant realiter ptt apte. nam ptt ab
in in eum separari q unum. 2o antequam
separant, distinguunt realiter, non ut tota
Qdam, 2o ut partes actu ali dem existon,
tes. Confir matux hanc rae ex dulo
qcedenti qnto 2tio. Vti locumq pttam
nullas hnt partes sine quantitate et ubi
habina

habuerit sub eas accipe in quantitate, go in
 gimus dant actu partes ante diuitem, & te
 tra antiquas pntos. ans satis gbatu e loco
 citato. gsyua pnt. nihil pot alteri actu tribue,
 re aliquid, nisi actu in se habeat illud, sub
 ante diuitem quantitas gnuma actu tribuit
 subita partes. go ante diuitem dant actu
 partes in gnumo. m. pnt. pnt m. si ante diuitem
 non sunt partes. go post diuitem erunt par
 tes. hu a. te falsa. qua pnt. post diuitem non
 sunt partes, sed tota. ut si v. g. diuidas
 una mensura aqua in duas medias
 mensuras, tunc non sunt amplius partes
 sed tota qd dant, ut de se pnt. go ante diuitem
 erunt partes. toty diuisio pnt.

Conclusio Tertia

In Continuo non dantur infinitae partes aliquae vel aequales.

Conte e eis inter Antae. pnt. q. Breuiter.

Per partes aliquas vel aequales mensuras

magdo

magis g'tinui q'o f' opent infinita partes
aequalis g'tinui h'at magis infinita.
A supra falu' dicit' fuit.

Conclusio Quarta.

In continuo sunt infinita partes p'p'rii,
onales.

Conto quo ad rem cois' h'et quo ad modu'
uari' ab aucto'ib' admittat. & in Art'is s.
metaph: cap. 13. et D. Th: ibi dem. Et' breuiter

haec r'oe. In continuo sunt partes actu et
realiter non in numero finito, q'o infinito.

m. p't. p't' m. si sunt in numero finito ita
ut possint inueniri jam et ultima, scilicet
q' opent n. g. 20. et hinc de illis viginti
partib' addit' q' h'et, an q'libet illaru' sit h'et

partis, vel non. si non e. q'o g'tinui iam
q' stabit et componit ex 20. in diuisibilitib';
quod p't. nam t'm g'tat ex 20. illis partib';
lib' q' cum non sint diuisi ut fabentur
g'tinui' vero q's erunt in diuisibiles. q'o.

Si vero

si vero dicat esse infinitas. ϕ non erunt
 hinc 20. partes, sed ϕ . et idem argum. fit
 deinde de illis ϕ . et sic de aliis usque in infi-
 nitum. et ergo debet admitti vel quoniam con-
 grui ex partibus proportionalibus infinitis, vel
 ex solis infinitis similibus, quod factum est ut ex
 dictis Dubio prudenter constat. Et hanc rati-
 onem in illo con. axiomate plura sunt: quoniam
 esse infinitas in se similibus.

Conclusio Quinta.

Partes proportionales sunt aut infinitae
 in continuo et non tunc in parte.
 Haec certe licet videatur contra Arithm. et D. Th.
 tunc ex solis argum. apparebit quomodo sunt
 & notis. et sequitur hanc certe evidenter ex
 precedentibus, si n. partes proportionales sunt
 aut in continuo et ita sunt infinitae, aut
 erunt infinitae tantum partes proportionales
 modo statim explicando.

Oportet autem ϕ contra. Aliter facile aperuere

Contra

Continuum hinc infinitas partes, sine medietate,
tes in potentia, quod continuum est simplex quod est non
compositum actu, sed habens partes tunc in potentia
¶. Attem non negare partes esse actu in
continuo, sed quod sicut esse in potentia nihil
aliud nulli quam quod partes quod in una partium
actu sunt in continuo non sunt extra com-
pleta. et pro existentia actus, separata et distincta
enem, ideoque cum talem modum spendi non ha-
beat actu in continuo ideo dixit Artes quod
sunt in potentia quod si: potest tunc talem modum
spondi facta distincta.

¶. 20. Attem velle in continuo non esse
plures aut infinitas partes simpliciter, quod
numerum vel magis infinita simpliciter sicut
realem distinctiorem, quod tunc non sunt partes
actu dum sunt in continuo potest a illa
tunc et distincta; et in hoc sensu dixit Artes
in continuo esse plures partes vel medietates
in potentia, quod nec sunt plures actu, nec
infinita

infinite simpliciter cum non sint actu dis-
creta et separata, sicut tu separari videntur,
non collectivae et in hoc sensu debet et in
Solutio 2^a h. q^o in 2° dist. 20. q. 1. a. 3.
asseruit partes alicuius homogenei continui
ante divisionem non tunc esse actu, sed potentia tantum.
Vnde actu non te accipe ipsam numerum, sed
potentia tantum.

Obicies 2°. Si in continuo actu sint partes
finitae cum illa sint infinitae, sequitur quod corpus Christi
non tunc semel, sed infinitis generibus sit finitum
sacra mentalibus, hoc a. te saltem. 2°. pro seq.
Corpus Christi sita fidei est totum sub tota hostia
et totum sub qualibet eius parte. 2° si illi actus
sunt infiniti, corpus Christi erit infinitis generibus
quod nullus concedit.

2^a Cum s. th. quod numerus separatus dicitur
continui, et ratio grandis manet quanti,
has videtur esse alia, neque substantia alicuius rei
pluribus et sub dimensionalibus generibus. neque corpus
Christi sub pluribus sub dimensionalibus generibus.

2°

quod ne in partibus, sed toties omni quod partes
dividit. Cum ergo illae partes non sint actu
separatae, non sunt simpliciter plures vel infinitae.
Unde ex his *Q.* ad arystum *Nobis* seq:
ad praem dices quod quod est corpus Christi esse sub
tota hostia et sub qualibet eius parte, non est
sensu quod habeat distinctas existas vel presen-
tias ^{una} cum sub tota hostia, et alia sub partibus
hostiae. sed sensu quod si tota hostia sub
qua totum corpus continetur dividatur in plures
partes, tunc existet sub qualibet parte illius
distincta et separata exiata ab illa qua antea
sub tota hostia existebat.

Contra Q. Omnes illae partes hostiae sunt
realiter inter se distinctae. ergo corpus Christi ha-
bet distinctas existas vel presen-
tias, et cum
sunt partes infinitae infinitas existat illi dem.
R. Certo aut. et N. quod quodammodo ad hoc n.
aut corpus Christi dicat tunc plures presen-
tias non sufficit quod partes sunt realiter distinctae
sed

sed qd et actu sunt separata et distincta et non
 se communicantes quia distinctio enim
 non habent partes existia corpis (hinc habet tm unica
 existiam, vel substantiam, et haec doctrina fundat
 in illo *De th.* dicentur in Continuo re ipsa
 vere dari infinitas partes operationales
 illas tm non esse infinita omnia in actu,
 qd carent p^{ria} existia et existunt p
 existiam totius continui. Ad haec a. ut operent
 infinita omnia in actu, cum ens ut sic dicat
 ab actu operentis vel existenti, peteret qd hnt
 infinitas existas, partes vero omnium ante
 divisionem una tm hnt existiam.

Contra haec hnt e. *pro.* Si sunt infinita
 partes in continuo. qd et infinita omnia. p^{ter}
 q^{onia}. ensi sup^{er} ad partes sicut aut ad
 totum qd si sunt infinita partes, sunt
 et infinita omnia. *PK* tunc ens et
 negat^o q^{uoniam}. ad *pb.* dices. qd licet ens
 junctum in tota latitudine dicat^{ur} de illis
 partibus infinitis, non tm ens p^{er} Junctum p^{er} actu
 in

in actu, quia hoc dicitur quod primum primum vel
actu operandi quia tu non sunt plures pars,
tes. Contra e. r. Sequitur quod si in glia
modo darentur actu infinita partes aequales
vel aliquae quae adhuc non esset infinita
in actu. hu. a. e. quia eam non continet.

go. p. s. q. Nam omnes illae partes aequales
existerent quae unica existant sibi glia in
quo glia. go. P. Negit s. q. ad
gliaem quod si illae partes sunt
esse simul s. q. non existerent quae se ipsa
existat, sicut tu petimus quod ad sic exi-
stenda. quia omnes illae partes sunt esse simul
separatae cum sint aequales, non vero partes
partiales quae nullas partes sunt simul vel
collectivae separari ut. Dixi me tractatu de
infinito et ex his potest demonstrari.

Omnis autem go. Partes glia non sunt actu
distincta. go non sunt actu partes. potest quod
glia actu pars, actu debet esse distincta ab
alio

alio - aut p^{tr} q^{ae} actu distinctu ab alio, actus
 h^{ab} unitatem vel actu e^{um} unu, sed partes
 p^{tr} non h^{ab} unitatem. q^o non sunt
 actu distinctos. m. p^{tr}. unu e^{um} q^{ae} in distinctu
 in se, et distinctu a quolibet alio. q^o q^{ae}
 distinctu ab alio e^{um} unu. m. vero p^{tr}.
 unitas sepe e^{um} p^{tr}, sed partes illae non h^{ab}
 p^{tr} et distinctu p^{tr}, sed s^o idem. q^o
 non h^{ab} p^{tr} unitatem.

R. Partes p^{tr} h^{ab} suas unitates
 partiales, non vero unitatem p^{tr} et
 rigorose. Unde e^{um} negalis aut.
 ad p^{tr} distinguere ad m. unitatem rigo,
 esse fructu m. unitatem ab^{er}
 partialem. q^o m. e^{um} modo dist: m.
 ad e^{um} impugnatu dist: m. de unitate
 rigorosa, q^o de unitate partiale, neg:
 Dices contra. si sunt actu distincta
 partes p^{tr} vel sunt distincta
 q^{ae} vel p^{tr} vel numero. alij nihil ex
 h^{ab}

hinc qd. qd non qd nec qd ut pth. nec
numero q. pth. Alia plura acci dicitur num:
distin. ita tunc qd in eodem numero qd
q. pth. ceteri non qd. **B.**

Esse distinctione numerica quantitate
sine distinctione realem reductivae qd,
tunc ad distinctione numerica. ad m. p. q.
dices non esse absurdum plura acci dicitur
partia q. componunt unum totum acci,
dicitur recipi in eodem numero qd, licet hoc
absurdum sit qd ad acci dicitur totalia.
nam licet ali sit unica materia et unica
quantitas totalis, tunc eo ipso q. materia sit
dicitur minata ad unam quantitatem totalem
et mater dicitur minata ad plures partes
ipsa componentes, sicut et eo ipso q. materia
dicitur minata q. distinetur quibus ad recipi
clara forma actus, et dicitur minata ad plures
partes illius quas in se q. dicitur.

Thi. c. 70. Si qd actus in q. dicitur
partes

partes p[er]tinentiales infinita daret magis
 ad extensio infinita. hec a. res non admit,
 long. go. p[er]t. seq. quolibet pars habet p[er]t[ic]i-
 ol dist[ri]cta realem entitatem go et p[er]t[ic]i-
 extensio ene. et go si p[er]t[ic]i- g[er]ant facient igni,
 nita extensio ene. aut p[er]t. p[er]t[ic]i- in q[ua]nta.
 entitas realis illam partem p[er]t[ic]i- extensio
 go. go si h[ab]et p[er]t[ic]i- entitatem, h[ab]ent
 et p[er]t[ic]i- extensio nem. ultimo q[ua]nta p[er]t.

R. Negat seq[ue]ntia q[uo]d sunt partes p[er]t[ic]i-
 tes inter se communicantes quam una
 in claudit in altera, et hinc non faciunt mai-
 orem extensio nem licet in infinita multi-
 placent.

Centra. S[ed] illa partes licet sunt p[er]t[ic]i-
 tes in p[er]t[ic]i- h[ab]ent extensio nem. go si sunt
 infinita faciunt infinita extensio nem.

R. Dist[ri]cta aut[em] h[ab]ent p[er]t[ic]i- et dist[ri]cta ex-
 tensio nem inclusam in alia parte cum
 qua coe[re]t. cedo aut[em] dist[ri]cta a qualibet
 parte

parte. ~~g~~^{neg}o. se faceret infinita ex,
sensorem nego gregoriana. |.

Principio 50. Impossibile est q. sint esse actu
infinita partes in g. inus d. q. sint inter se
communicantes, atq. non sint austeri partes
circantes a g. inus q. debent tolli partes infi-
nitas. m. de se pt. pt. m. Pars communicans tr
illa q. includit in alia ita ut sit medietas illig
sed si sunt actu infinita partes nulla includit
in altera q. tollent partes circantes si sunt
infinita. m. pt. pt. m. inter eas partes medietas
aut puncta q. g. g. inus. sed & puncta
una g. inus extra alia. q. una non includit
in altera. d. q. non d. abut partes circantes.

R. Negdo m. ad g. inus negalis m. ad
hinc impugnam g. inus q. se. ibi sunt
puncta q. partes g. inus inter se g. inus
omnes; sed distinguens g. inus. si una pars
comprehendit cum altera cum qua tunc in puncta
coriam g. inus g. inus. si cum alio, negalis.

nam

nam aliae partes proportionales cum sint in
 ta d in aequalis magnitudinis ff includunt
 alias partes minores et minores. ex quo res
 est clavis. Innamy n. g. medietatem ulnae
 illa medietas hinc alias duas medietates
 q duas ultimas medietates si componuntur
 invicem non coequantur inter se, sed magis
 extra aliam, ut et supra docuimus, q si
 componuntur inter se non dicantur partes propor-
 tionales, coequantur tamen una tertia prima pro medietate,
 tate ulnae. et idem est de aliis medietatibus
 in duplo in istis ultimis medietatibus et sic in
 infinitum. Ex quo facit patet ad arguendum
 Plurimum tamen si continuam componuntur ex par-
 tibus infinitis, quod hanc aulam non potest transi-
 ri hinc finitum, aliter hec est falsum. qd et id est.
 pro seq: partes quoniam sunt infinitae. qd non potest
 finitum hinc transiri.

Q. N. seq. ad pl. dicitur partes proportionales hinc
 aulam esse et demum infinitas. illas tamen posse bene fini-
 ri, hinc transiri n. g. q. quoniam partem quadrante
 q. ad in hinc sequitur partes proportionales infinitas. s.

Q. VAESTIO
SECUNDA

DE INCEPTIONE ET
DESITIONE RERUM.

Dubium Primum.

Quomodo incipiant et
desinant res successivæ?

Pro

Pro nihil
famili aut
hinc rem
Pro ni apt
non nitum
e in pro re
illu epe me
accant illu
epe dicitur
sequet talis
e in illo no
tit in illo
Eadem modo
dupla in/ta
dylans in/ta
cure res des
illu q in p
fo mediate
vta q ita
na/uram

Pro intelligiga Notm aliquos term: phitio spe
familiares in tractatu de receptione et desig
hinc rem q nero debent explicari.

Pro recepti one rem distingunt duplex instans
unm intrinsecu aliud extrinsecu. Intrinsecu
e n quo res vere habet suu spe et receptio
illu spe vere e m illu instanti. Extrinsecu
vocant illud n quo vere non e receptio
spe alius rei, sed post illud instans mox
sequet talis receptio. Et ideo to extrinsecu
qa m illu non habet res suu spe, nec incipit
hnt m illu, sed extra illud mediate in qru.

Eodem modo q desitione rem distingunt
duplex instans. Intrinsecu et Extrinsecu.
Instans intrinsecu desitionis e illud n quo
vere res desinit spe, extrinsecu vero e
illud q m quo res adhuc manet m spe
sed mediate postea desinit spe. Circa q
nota q ista instancia in ordine ad q res
mensuramus recepti ones et desitiones rem
fym

STIO
DA
TONE ET
RERUM.
Principio.
incipiente
successive

Ingen ad acta magis fixa et determinata
hinc sunt qd extrinsecum resp: in capto eius et
desis rei cum non in hunc aut illi tu tunc
intrinseca qd tam incipit rei quia desis
rei, vel non esse illis, vere et in illo instanti
in quo res incipit vel desinit etc. sicut e qd
alia duo instantia sunt extrinseca pp aliam
nam qd se: desis et incipit rei non in
illo instanti, sed in hinc mediate sequenti
vel futuro. Pro cuius maiori explicat placet
adducere alios terminos quos pti adducimus
ad haec ut magis recipiendi et desinendi sem
melius cognoscant. Et sunt 4. Duo ex
parte in captionis et duo ex parte desin
tis. Desit go res dupliciter incipit. 1o
per primum sui esse. 2o. per ultimum non
esse. Illa res incipit qd sui non esse, qd ois
eductio coexistit illi instanti in quo sit
nem scire nunc primo res e, et mediate,
to antea non erat. Illa res non incipit
per

et ubi non
dicit illi in
ita ut qd illi
nunc, sed
in hinc se:
qd non esse
mediate et
esse. similit
1o per prin
sui esse. Ill
esse, cuius cas
primo inst
nunc res non
habuit esse
ultimum sui g
non coexistit
sequenti, ita
stanti e, et
vel ut Resis
et ultimum sui

& ultimū non esse, cuius destructio non coexistit
 est illi instanti, sed huius immediate sequenti
 ita ut per illo instanti sit verū dicere, nunc res
 non est, sed statim immediate post illud erit
 in hunc se: Et tunc incipit & ultimū non esse
 quia non esse illius finis in illo instanti &
 immediate ante tempus in quo habebunt
 esse. Similiter res potest dupliciter definire
 per primum non esse; et per ultimū
 sui esse. Illa res tunc definire & primum non
 esse, cuius corruptio vel destructio coexistit
 primo instanti in quo sit verū dicere,
 nunc res non est, sed immediate antea in hunc
 habuit esse. Illa vero res tunc definire &
 ultimū sui esse, cuius defectus vel non esse
 non coexistit illi instanti, sed huius immediate
 sequenti, ita ut sit verū dicere, in hoc in-
 stanti est, et immediate postea non erit.
 Vel ut Rulig explicat. Illa res tunc definire
 & ultimū sui esse, quia et ultimū instantis

in

in qua res hinc esse in ipse q. medietate
sequenti non hinc esse. Et hoc q. in ipsi.
omni et desinenti medi sunt accomodari
atq. rety oratis, non tñ corporeis sed et
spirituality, non tñ iustis sed et acci,
dehity. quare de singulis agemus in seq.

Conclusio Prima

Impli cat quod eadem res pñt simul incipere
in instanti intrinseco et extrinseco. Vel q.
idem e. incipere per prius sui esse, et per
ultimum non esse; et idem dicitur, de modo
desinenti.

Itē Certū: Impli cat q. aliqua res sit in
aliquo instanti et non sit, q. hinc sunt
pñta contradictoria, sed si res incipit simul
et per sui esse et ultimum non sui esse, et per
et non esse et per contradi. et q. pñta dicitur
hinc pñta facere non pot. m. pñt ex nota,
hinc supra pñtato. m. sub pñtato. fin

An vero res q̄ solent incipere per suū suū ope
 sit et incipere per ultimum non ope factum
 de p̄tia sui absolute ut delinimus infra.

Conclusio Secunda.

Res successiva incipit aut per ultimum
 suū ope. Et desinit per suū non ope.
 Et dicere. Quod res successiva incipit in
 instanti extrinseco. et desinit in instanti
 extrinseco.

Cato et Titus c. 5. et 6. d. 1. h. et aliam. p̄tia
 rae p̄o. Illud ens q̄ incipit p̄ primū suū ope ut
 in instanti intrinseco, in illo instanti in quo
 incipit h̄c suā existatam, vel sita se debent
 vel sita partem. sed ens successivū non pot
 h̄c aliquo instanti suā existatam neq̄
 sita se debent. neq̄ sita partem. p̄o non
 pot incipere q̄ suū suū ope, sed ultimum non
 ope, sicut in instanti extrinseco. in p̄tia de se.
 q̄ dicitur n. incipit ope, debet incipere uno ex
 istis modis. in p̄tia in primis non sita se debent

alias

alias ens successivum habet, ut si unus partem
simul in aliquo instanti q. tunc ipse nam
omnis successivum. neq. et totum partem. qd
in ente successivo implicat de signate ali,
qua partem q. in se instanti ante alias
partes habeat sua ostenditur qd in ente
successivo unum sit omnium non dat prima
aliqua pars determinata, sed ante q. unum
cuius partem dat q. in instanti su. alia et
alia prius, sicut et multa alia qd deservant
ultimo, alias non est in instanti simpliciter.
Et omnia successiva neq. occurrunt ad unum
et finem sui esse, neq. deservunt et ultimum
esse. Deinde si ens successivum sit aliquam
partem huius esse in instanti cum illa pars
habeat plures partes, ens successivum habet
plures partes simul q. ipse nam omnis
successivum. Confirmat. quo ad deservit,
cum et incepti ord. illa q. inquirunt

f

et fin sui spe et deservit et ulti spe. hinc
 spe in instanti, sed res successiva nequeunt
 hinc spe in instanti. et non incipit et
 fin sui spe, nec deservit et ulti spe. m. p. t. t.
 m. et stat ex propria natura sub successiva.
 Certis modis et hinc ratio. Ens successivum
 neque jurare et instanti. et non incipit
 vel deservit per in instanti. tunc p. t. t. si
 per jurare et instanti hinc juramentum in
 gibilem. hinc a. a. q. h. r. a. a. m. sub successiva
 sive. q. r. p. t. q. t. o. res in instanti spe, hinc
 hinc suam duram. et si ens successivum
 incipit in instanti, juraret et instanti.

Quare cum in omni successivo non
 hinc deus pariter, sed et in instanti quod
 illa incipit et deservit spe. et sequens.

Conclusio Tertia.

In instanti melius et hinc q. t. v. mutata
 spe et instanti, incipit et fin sui spe
 et deservit et ulti sui spe.

Conte

Conto e eis pto quo ad aliqz pntem. Jda
indine fibra carcul pntibz hntz, pndoti
ope simul. go debeat aqri mlti pntibz
d ghytr in npsanti ut sit rem dicitur.
nunc e d antea immediate non fuit. aut
pnt. gyna recte infoly. alias mlti ope et
inceptionem nulla e sed pntia et implexat
q aliqd habeat ope mlti pntile et q mlti pnt
ope mlti pntibz in hntz. Tunc ultra
Jda mlti pnt in dicitur pntia mlti pnt
ope. go go Conto pars q nra.

2a pars pnt. Jlla definunt q nlli. Jni ope
de qbz nunc e dicitur nunc sunt et nra.
diate pntia non sunt, sed sic se hnt
indivisibilia mlti d hntz. go pnt m. si
n. ope nra dicitur, nunc non sunt d mlti.
diate antea sunt, sequent q in eodem nra.
Janti ope et non ope. hnt a. e. Jaltz
legi

sequela pnt
dicitur de non
mū non pnt
d mlti pnt
ni eodem
attm q cedo
COV
Quies pnt
fice per
fuit per
Ante glau
mū. 2o pnt
tm dicitur pnt
eodem mlti.
causam m
pnt pntia
de pnt que
pntia pnt

sequela p[ro]p[ri]a. in p[ri]m[is] op[er]e in illo instanti
dem de non op[er]e, q[u]ia se desinunt q[u]oq[ue] ulth[er]i[us]
m[od]o non op[er]e, nem[pe] op[er]e dicere, nunc nunc
et im[me]diat[us] fuit aut[em]. q[u]o op[er]e et non op[er]e
in eodem instanti. q[u]o cum q[ui]d non p[er]t[inet]
att[en]t[us] q[ui]d op[er]e.

Conclusio Quarta.

Quies p[ri]vative sumpta incipit extrinsece
sive per ulth[er]i[us] sive non op[er]e et de
sunt per p[ri]mum non op[er]e.

Ante p[ro]latu[m]. Nota q[uod]dem op[er]e s[er]v[ati]o. q[u]o nega[ti]o
hinc. et p[ri]vative. Quies negativae
hinc dicitur s[er]v[ati]oem carentiam aut cessati-
onem motu. Quies vero p[ri]vativa q[u]o
carentiam motu addit et correspondet in s[er]v[ati]o
p[ro]p[ri]a aptitudinem in s[er]v[ati]o q[u]o q[ui]d ut m[er]it[us]
illo h[ab]ere quo q[ui]d. leg[is] q[u]o tanto de q[ui]d
p[ri]vative sumpta. p[ro]p[ri]a. Quies p[ri]vativa

?

e succursio sicut mety, sed e mety qd
e oio succursio, non incipit p sui sui
spe, nec s definit p ulli spe. go nec qd
primativa. Confirmatur hoc rō. Itō
e qd primativa tunc e qd in presente
aptitudo ad huc ut moueat illō hōrē quo
qesit, sed mety non pot exerceri in instanti.
go nec qd primativa pot in illō incipere. go
incipit p ultimū non spe. Exptat magis
huc rō. Quia ista qd non e capax forma
p aliqua duratiōem, non pot spe capax pri.
uatio talis forma p eadem duratiōe si primati
sit pmitata. Ut vero qd primativa definit
p sui non spe. itō. illa qd incipit p ulli
non spe definit p sui non spe. ut pot in
metu d alio vultu succul. sed qd succul
pot natura incipit p sui sui non spe. go
et definit p sui non spe. Quamuis
p m

In non nisi p[ro]batu[m] alijs doceant potum des[er]t;
 nunc & ulli sui spe. h[ec] e[st] q[uod] n[on] ultimo instanti
 sit nem[pe] dicere nunc e[st] q[uod] d[icitu]r immediate p[ro]p[ri]et[er]
 non erit. q[uod] et p[ro]bat h[ec] n[on]. Nam n[on] ultimo
 indivisiibili p[ro]p[ri]et[er] vel movet mobile, vel
 q[uod] sit, non movet alias m[od]o, in q[uo] p[ro]p[ri]et[er] q[uod] p[ro]p[ri]et[er]
 sui spe. q[uod] q[uod] sit. q[uod] q[uod] des[er]t q[uod] ulli sui
 spe ad sit nem[pe] dicere, nunc e[st] q[uod] p[ro]p[ri]et[er]
 p[ro]p[ri]et[er] immediate non erit, sed ad hanc n[on]
 Et n[on] illo ultimo instanti terminatio
 p[ro]p[ri]et[er] mobile non movet sed q[uod] p[ro]p[ri]et[er]
 p[ro]p[ri]et[er] negat[iv]a q[uod] q[uod] e[st] talis n[on] ut
 tribuat q[uod] p[ro]p[ri]et[er] p[ro]p[ri]et[er] q[uod] sit in facto spe,
 et non in fieri. si ut et in divisiibilis
 terminatio movet p[ro]p[ri]et[er] illud in
 facto spe, unde de p[ro]p[ri]et[er] negat[iv]a
 nem[pe] a q[uod] des[er]t q[uod] ulli sui spe, non
 a de p[ro]p[ri]et[er] p[ro]p[ri]et[er] si ut et termin[us] q[uod] q[uod]
 negat[iv]a movet q[uod] p[ro]p[ri]et[er] sui spe.

Qui

Obiicies. 2o Contra id q dicitur motu definire q
sim non esse prius et posterius non potest in instanti definire,
sed motus hinc prius et posterius cum sit one successu
suum. 2o. m. p. nam antiqua sit pars posse
nec rari desit esse prius pars 2o consequens
simul definire. deinde motus non potest in se
in instanti ut p. q. in parte non potest si
mul esse sed et cum sit simul esse definitio par.
tis prius et posterius. 2o non potest definire
q. prius non esse. Consequenter motus
In ultimo instanti terminatus motus re
vera et motus vel existit. 2o non desinit q
sim non esse sed potest esse in illo instanti
et q. desinit esse q. ultimo sunt esse. ante
p. ex supra dictis. nam motus sicut et tempus
existit rari divisione in infinita. atq. in illo
instanti terminatus in dicitur simile motus
q. in motu esse, 2o et existit ipse motus.
R. Sicut negata m. ad p. batur se: q. prius

desinit

desinat esse prius pars quae potest esse, nempe esse,
 quod non ita desinat aliqua determinata pars
 motus quae desinat aliam quae prius desinit, et aliam quae
 desinare potest, tunc est nempe quod post quantitatem
 partem sit instans et sic usque dum perveniat
 ad instans terminatum totius successione
 motus in quo est desinitio illius, sic nempe dicitur
 re quod in uno instanti una pars desinit et
 alia desinat in alio, et tandem, alia in alio
 erit desinenda. Ad alterum dices magnam esse
 disparitatem inter esse, et non esse motus.
 esse vero illius est indivisibile, non esse vero est
 sicut quasi in indivisibili; quia non esse motus
 non est aliqua realis natura, sed negatio tunc
 quod bene potest in indivisibili consistere ut patet et in
 aliis generibus per momenta quorum essentia per
 se habet realitatem et positivam extensionem
 et determinatur, tunc non esse illorum, haec non
 postulat. in puncto vero licet non sit linea

Ⓢ

e tu in puncto suo modo non esse bonum.
quare non esse recte bene potest consistere in in-
stanti, esse vero in se et per se recte incipit
& ultimum non esse, desinet enim & per se non
esse. Ad Confutem P. N. aut. ad probam
dices metu non existere & quod non indistinctibile
sed & tale & recte partem futuram in se
natura cum post instanti verum naturam motu
natura alia pars sequatur recte existere recte
& illud ex quo infertur quod ad hoc ut motu
dicat desinere esse sufficienter & post aliam
indistinctibile natura sit pars alia immediate
futura. Unde cum post in indistinctibile
verum naturam motu non sit alia pars immedia-
te futura alias non esset indistinctibile verum
naturam, hinc & quod motu & hinc vere
non existat. nec valet si dicas quod pars
indistinctibile sequitur existat tunc illi indistinctibilis
cum valet in qua & hinc transit in tunc
partis

partis spiritus et sic in illo instanti non de-
bet esse, sed immediate fuisse, alias non habet
rationem partis spiritus.

Quicquid 20. Penam casu q. mulier
pregnans mereat et in medio ipsius motus
animetur fetus, hunc factus incipit esse p
sem sui esse vel q. adem se forma pulvis
aer incipit esse in instanti. go et motu tali
modo incipit. aut patet sub. seq. p. q. q. q.
q. a quam primum incipit esse factus, incipit et
moveri ad motu matris, sed incipit esse
in instanti. go et in instanti incipit moveri,
n. go motus incipit p. sem sui esse.

Ex. Certe aut. I. regit q. q. nam in
illo instanti intrinsecus in quo aer incipit
esse non possumus dicere factum moveri,
sed potius non moveri dicendo, nunc non
motus, sed statim immediate movetur factus, quare
in illo casu factus incipit esse p. sem sui esse
motus

motu a. & ultimo non esse.

Plu. ad 30. q. 3. am. Contem. Motu q. c.
aliquid successivum desinit & finem non esse. q. c.
et mutata esse ipsius vel indivisibile illius
desinit et hoc modo. aut potest ex dictis. potest
esse. ideo n. non esse motu in instanti q. c.
et aliquid indivisibile, sed et mutata esse motu
et max. indivisibile q. c. desinit & finem non esse,
ita ut sit verum dicere, nunc nunc, et immedi-
ate antea fuit. et non q. ultimo esse, ita
ut sit verum dicere, nunc et indivisibile et
mutata esse motu et immediate postea non
erit.

Ad 30. ex dictis Con. aut. et R. q. c. nunc. nam
cum indivisibile motu habeat tunc existens
q. nunc instanti, non potest desinere in tunc
q. illo instanti, q. abas esse, et nunc esse
q. nunc, sed q. ante de motu q. cum du,
rante q. pcedens tempus, non repugnat
q. desinit q. finem non esse.

R. 30

R. 30 Con.
Et ga licet
tu ala nich
rea q. desma
vel q. c. et q.
esse hunc in
q. c. et q. c. q.
nihilum a b
adynata. q. c.
at nichilum q.
nunc et illu
q. c. et cum b
q. c. nunc q. c.
esse q. finem
q. c. f.

991
Ex. 20 Con: ano. N. q. rati. disprantibus
E. ga licet mutatu epe motu sit indivisibile,
tu illa indivisibilia motu petunt ex omnia
raa q. desinunt epe ad inceptiorem motu
vel q. d. et q. d. in hunc nam q. se post ult:
epe hem indivisibilem, sept. vel motu vel
q. d. et q. d. q. mensurat non epe hem indivisibilem
nihilum e. tempus licet non sit mensuratu
adornata. epe a. hem indivisibilem petit
at indivisibile q. precedat motu. et q. d. q.
mensurat illud epe, e. durat precedens
hunc. et cum hunc mensura precedens hunc
sit instant sept. q. rati. indivisibilia incipiat
epe q. hunc sui epe et desinunt q. ult. sui
epe. f.

Dubium Secundum

Quomodo incipiant et desinant res per manentes?

Pro intelliga huius Notae et res per manentes esse
in duplici differe. Quaedam sunt acci dactis
quodam substia. Proutq; Alia incipiunt per
generatam, alia per creatam, alia per aug,
mentatam et alteratam et de his vitijs scdm
vitas rati agenda est in sequentijs. Incipi,
ondo go ad substia fit.

Conclusio Prima.

Substantia generabiles et incipientes a
corruptione aliam, incipiunt per
primum sui esse, et desinant per primum
non esse si sunt in rebus naturae legib.
Contra ubiq; pars et Actus huius cap. 5.

et d.

498

et d. th. et edito inter Autores. Pto. ja pars tota.
Substantia generaliter sunt res permanentes ha.
bentes formam suam esse finem et in se per se in
introduci in materiam certam quantam. Sed ita ut
in minorem nequeant introduci. Et in se
unt esse per se finem esse et non successivum.
aut per se per se. Ideo n. modo in se per se
nisi: nec esse, quia te ens successivum habens
partem per partem. Et quod card partibus et
et tota simul bene et non per se in instanti
Certum. Gato introducit forma subter
tunc materia factis et disposita et expulsiore
gharitam d. primum. Et nil erit ibi q. impre
diat introductionem quoniam fiat in instanti
per se per se. si n. ibi opus aliud quod card intro
ductione successiva per se per se materia disposita
gharita aliter forme precedenti, sed illae
sufficiens sunt ablatae et introductum a
genus natis. Et.

Et pars de subter in neutro per se. /
Gato

Quo res aliqua incipit q̄m sui esse vel in instanti intrinseca,
debet q̄m res corrupta desinere q̄m non
esse ita vel sub veteri dicere nunc non
et antea immediate fuit. sed forma substantia
n. g. ead. aueris vel alia q̄m incipit q̄
m sui esse ut probatur in ja parte Cantor.
q̄ forma in uentis vel alia desinit q̄m
non esse. m. p. h. si n. forma corrupta desi-
neret q̄m sui esse, tunc darentur dua formas
simul in eadem materia q̄m in instanti.
atq̄ huc iniquitate vel dixerim huc in lib. jo.
p. h. q̄m in instanti q̄m illa instanti esse uerum
dicere, nunc e forma genita et media,
te antea fuit q̄m incipit q̄m sui esse
et esse esse uerum dicere, nunc e forma cor-
rupta, et media postea non est. q̄
forma substantia non desinit q̄m sui esse,
sed q̄m non esse. Quid si dicas.

Ali

Ali esse dicitur
fite autem
q̄m p̄pe
ma q̄m p̄pe
fuit huc in
hanc hanc
fili m̄drala
in hinc hinc
non hinc for-
ma genitum
hinc et hinc
illa forma in
nunc e d m̄d
sed q̄m dicitur
corrupta?
non esse, nisi
p̄m q̄m illi non
desinit hanc
q̄m q̄m ma
si n. forma gen

Ibi spe duo instantia et non unum. Contra
 sic argitur. Nam ex hac sequeret maam
 iam pepe & abey, dumq; existat sine et for,
 ma q; supra nūq; barumy. ite sequela. si n.
 sunt duo instantia inter illa duo debet esse,
 hanc dumq; non n. put spe duo instantia
 sibi mutua alias q; hunc componeret ex
 nūq; hūmilitate hunc vero in illo hūm mūo
 non hnt forma. in primis non foret for,
 ma genitum. nam hanc incipit in instantia
 hi, nec et hnt forma comprehendā, q; de
 illa forma in se instanti nem fuit dicere,
 nunc et mediata per se non est. qo
 Sed qd dicendum de formis substaty non
 inuicibily? R. Illas et definire p; jū
 non spe, nisi forte forma generanda in i q;
 pūat q; ulli non spe, q; hunc alio modo
 definiat hanc etia pūat facile ex dictis in
 glie q; ma contē.

Si n. forma generanda in a pūat q; ulli non
 spe

ephe, et altera desineret per primam non esse, tunc
utrumque instans daretur una sine in forma.
Ite hic. quia tunc ephe non dicitur, nunc non
forma genita sed immediate postea est et
ephe non dicitur, nunc nunc forma corrupta
sed immediate antea fuit. ergo una ephe sine
forma et instans instans.

Conclusio Secunda.

Substantia in corruptibilibus quales sunt Angeli
Anima ratio et Caeli conatur legito in
primis per sim sui esse et desinunt
et sim non esse.

Ite Cuncto breviter quo ad ad hunc. Tales
substantia sunt in divisibilibus habentes vitam
sua substantiam finem. ergo in principis in in
stanti in hunc sec. est. quia. Idem n. est
successiva, in principis in hunc hunc in men
sua divisibilitate quia sunt substantia divisibilibus.
ergo si ista substantia sunt in divisibilibus sunt
et vera sunt in principis in instanti quia

mensura

mensura in divisibilis. Per tentis 70
 pass. Quod si tales futura conatur legito
 desinunt esse & in non esse. si quidam sub-
 stantia desinunt esse, hoc fieri natu & an-
 nihilatam sed annihilata sit esse in instanti
 go desinunt esse & in non esse ita ut p illo
 instanti, annihilatio nem esse dicere, nunc
 non fuit sed immediate antea fuerunt.
 in pto m. antitudo & subtrahio causis
 Deo quo res pferuntur sed hanc subtrahio
 sit in instanti a Deo cum fieri & actu
 libentem voluntatis quo nullum in hanc
 non existere. go annihilatio debet fieri in
 instanti in hanc. go pro illo instanti ont nem
 dicere, nunc non fuit, sed immediate antea fuerunt,
 go desinunt per primum non esse. Dices contra.
 Caeli sunt divisibilis go iniquum & ulli non
 esse et non p in sui esse. Quod si est
 divisibilis & a tu hinc hinc in esse simul
 et non fuit subiecti motui quo ad pstanti one
 suo

suas entitatis quae accipiunt illam per creatam
ideo incipiunt ad modum rerum indivisibilium
et idem dicendum de materia quae ut supra dictum est,
accipit esse per creatam et sequitur in instanti;
sed est difficultas circa hanc sententiam, an quaedam
substantia saltem supernaturalis et divina potestatem
incipiunt et ultimam non esse et desinere et ultimam
sui esse. In hac re triplex est sententia. Prima aperit
utrumque esse impossibile ita Verranenensis 3. qua
sententia cap. 9. et alii. Secunda sententia aperit in
parte quodam esse et divina potestatem quod talis substantia
incipiunt et ultimam sui non esse, non vero esse
impossibile quod desinunt et ultimam sui esse, ita Rubey
hinc tractat de modo incipiendi et desinendi rerum.
Tercia sententia aperit utrumque bene esse possibile et
transmissionem potestatem scilicet quod talis substantia et incipiunt
et ultimam sui non esse, et desinunt et ultimam sui esse.
Sic sententia Scoti, cui adhaerent hinc complures.
Ratio Verranenensis per prima sententia et ista, Presertim
est indivisibilis hinc sunt totum esse simul
non

non potest quod dicitur in mensura divisibili et
 successivaque habeat plures partes una alteri
 succedentem. quod non potest nisi per se
 non esse. quod per se potest autem per se quod dicitur
 successiva dicitur et successiva, sed in plurali
 tales substantia dicitur successiva, quia res in
 corruptibilis quo ad esse non potest durare per
 mensura successiva, quod mensura dicitur
 potest ut supra et videtur. quod talis substantia
 non potest dicitur in mensura divisibili et quod per se
 non potest nisi per se. non esse. potest et idem
 autem. si substantia in corruptibilis et indivisibilis
 potest dicitur in toto quod indivisibile, potest autem
 tota potest dicitur in toto / hinc, aut pars in parte
 et, aut tota in qualibet parte, nihil ex
 his dicitur potest. quod. Inprimis non potest dicitur quod tota
 potest dicitur in toto hinc, nam alius res indivisibilis
 substantia esse indivisibilis ante hinc potest dicitur
 succedentem aut indivisibilis nempe hinc.

Neg. in dicitur potest quia ut supponimus plane res
 et indivisibilis. quod non potest dicitur hinc potest dicitur in

in parte huius. 3° non negat dicit. Nam partes
huius & flumens et mungua simul consistunt
cum hac sit extra orbis successum et cum par-
tium successum non 3° non potuit tota.
Quia in parte huius alias et flumens et
non est tota simul. Per 2° hanc sententiam.
Eius successum de parte dei abstracta non pot-
est fieri in instanti ut docent ceteri philosophi.
Quia eius successum ex propria natura potest
partem per partem 3° eius & manens
non potest fieri successive quia caret partibus
quantitatis eadem ratione repugnans. Et hoc ratio
probat eandem sententiam quod ad definitionem.
2^a sententia patet. Quia licet mutata esse et
instantia huius sunt in divisibilibus potest tamen desin-
tere esse & nulli fieri esse ut probamus supra.
3° et alia res indivisibiles poterunt hoc modo
desinere.

3^a sententia patet. Illa quae omnia prius sunt in
stanti

hanc huius
mape et de
in huius
quod et desin-
per has 3-
et asperit in
plene in huius
et desin- in huius
ultimum prius quod
desin- et de quod
fidelis, et desin-
rely ois in huius
tity quod quod in
partem dei prius
non esse.
Concl
Qualitates ma-
et cum expulsi-
in fieri, in huius
et in huius per

Item hinc dicitur quod per se non
 magis et definire ad instans vel partem
 non hinc, sed dicitur quod hinc modo non
 prout et definiuntur.

Inter has 3. sententias nobis ra magis placet
 quod asserit implicari contradictionem et falsitatem
 glorie inuisibiles inuisant et ult. non esse
 et quod in hinc inuisibili prout tu definire
 ultimum sunt esse. Et hoc quod diximus de falsitate
 dicitur et de qualitate by spirituali by inuisi-
 bilitate, et debet ita sententia intelligi de
 rebus ois inuisibilibus. nam de rebus diuisibi-
 libus quod quod inuisant et per se esse et
 partem hinc prout bene magis et ultimum
 non esse.

Conclusio Tertia.

Qualitates maates et per motu et ducunt
 et cum exultione contrarij si considerant
 in finem, magis prout et ult. non esse, et
 definiunt per se non esse.

Itv

Petrus Causa Qualitatis mater sic quod desiderata
fieri successione, & melius se: quod incipit
et desinit sicuti melius, sed melius in eis per
ultim: non esse et desinit per quod non esse ut
supra dicitur quod ista qualitates quod motu
fieri taliter incipit et desinit. cum per
nam quod dicitur qualitates per introductum
fieri esse remissum deinde fieri esse inchoatum,
inchoatum et per se in sua parte subiecti
deinde in media illius, et tandem in ultima,
et sic per se in tota. quod ista qualitates
fieri sunt successione. Causa. Ea quod
incipit per quod sui esse, debent quod esse
in instanti vel fieri se tota, vel fieri aliquo
determinata partem, sed qualitates mater
quod desiderata in fieri non incipit fieri se
tota in instanti nec fieri aliquo deter,
minata partem. quod per se in illis. In
primis non incipit fieri se tota. ut per.

Ray,

Ray et fieri
illa per cum
ante mater
sed melius in
se et dicitur
et, se. quod d
incipit per
successione
Nota tu quod dicitur
in mater quod
fieri non esse,
fieri in fieri
fieri per esse et
aliquo. Nota quod
per in fieri ut
determinata ne
fieri in fieri
minuta quod
color ut dicitur

Neq; et fita aliqua determinata partem, qd
 illa pars cum fit gdrata q; metra non est q;pe
 ante metra. go tunc erit q;to incipit metry,
 sed metry incipit et ce q; ulli: sui non q;pe
 se et q;dicta qualitates hae modo incipia
 ent, se: q; desinant q; p'm non q;pe, si ubi
 incipiunt q; ulli: non q;pe ad modum subit
 successivorum.

Nota tu q; dicimus in Coute se: si vita qualita,
 los matres gnderent in fieri q; tunc incipiunt
 q; ulli: non q;pe, et desinant q; p'm non q;pe, si u.

Sum aut in facto q;pe, tunc dicimus q; incipiunt
 q; p'm sui q;pe et desinant q; ulli: sui q;pe q;
 ulling. Adm q; vita qualitates p'unt q;to sumi.

go in fieri ut hie, quo rae non dicunt q;gradu
 determinate neq; et determinata partem q;to.

to sumunt in facto et sic dicunt q;gradu delev,
 minuta q;ceptum interminata parte q;to. neq;
 caler ut duo recepty in q;ta parte q;to.

Plr

Pto nunc si dicitur nunc. Qualitates nunc in factu
esse considerate nequeunt inique p' ulli: non esse.
q' nunc in est q' p'm sui esse. q' nunc p' h' dicitur
in illo instanti nunc p' h' dicitur nunc
non e calor ut dicitur mediate postea
erit, sed de est aliqd caloris, ut ut duo, ut non,
si nunc de est, q' nunc in est intrinsece h' dicitur
p'm sui esse: si de est aliqd nunc vel illud
divisibile vel indivisibile, non indivisibile
q' h' nunc facit magis et neq' acqui' in
h' dicitur, q' tempore mensura divisibilis. Neq'
et indivisibile, si n. op'at divisibile tunc prior
media pars debet intrudui qua tunc et
supplementum q' habeat partes et post qua
intruduita nunc illa media pars nunc erit
dicere, nunc nunc e calor ut r. sed mediate
postea erit. Et idem dicendum erit de alia
mediate q' illud p' h' dicitur in quo dicitur
inique p' ulli: non esse, non orat ultimum non
esse illi inceptio caloris ut duo.

Nam

Nam in h' dicitur
q' nunc q' nunc e
In h' dicitur
q' nunc nunc e
p' h' dicitur
p' h' dicitur
nunc esse, aliter
in illo n. in factu
q' nunc frigida
h' dicitur postea
nunc nunc e
postea non erit.
determinabit et
h' dicitur in factu et
nunc p' h' dicitur
esse q' nunc e
nunc illud in factu
p' h' dicitur, calor habet

Nonne in hunc immediate sequentem reus est
quem quod est calidus ut dicitur.

504

In eo ad definitionem per et non verbum.
quod non ista forma definitur esse, tunc alia in eis
pervenit et ulla: non esse quod ut supponimus in eis
pervenit et motu. Et ista debent definire et
ulla: sui esse. per quod. quod non non in eis et ulla:
non esse, aliam debet definire et ulla: sui esse.
in illis non instanti ut quod non dicitur, quod
agna frigida ut octo, non est calida, sed in
hate postea sit, hunc et non est dicitur,
nunc agna frigida et ut octo, et immediate
postea non erit. Dices contra. Calidus et
determinatus et ut Calidus ut quod. ut dicitur in hoc.
In eis in istis et sit et motu, sed motu nunquam
in eis et per sui esse, nec desinit et ulla
esse quod non calidus ut dicitur. Adde, ut non
ante illud instanti in quo est calidus ut dicitur in eis
pare, calidus habet totum esse vel non. si hinc.

quod

go raim mū pūel q̄ ulli nū epe fō: nē hūc. si
nos hūc hūc fūm epe fūne fūm q̄ aliqd
inimibile aq̄rat in instanti, nam illud q̄ caler
ut hūc, deest q̄ illo hūc ante hūc dūlis erit
aliqd inimibile spectans ad instig epe. go.

¶ ad p̄m Calorem ut hūc aq̄rat q̄dem q̄
metu non in fūm, sed in fūm epe fūm q̄
mutatu epe, q̄ cum incipiat in instanti ut
supra diximus de inimibilitate hūc. ita
et incipiat caler ut duo vel ut hūc fūctō
p̄siderat, q̄a fūc hūc fūc inimibilitatem.

Ad alterū q̄ dicebat ¶ Calorem ut duo in
illo hūc ante hūc q̄dem fūm epe, sed in debet,
minuta et q̄ fūm, in instanti aq̄rat hūc illud
debet minuta et q̄ fūm in inimibilitate.
unde nisi q̄ memōr ad aliq̄ rectu et debet,
minuta omutatu epe vel in dūm fūm mēh,
neq̄ cognōsi q̄antū fū mēh et hūmōs oīq̄

quae si potest esse minor et minor. ex quo patet
 ad incommensurabilitatem; illud enim quod deest est esse de-
 terminatum, licet quod habeat totum quod sit
 esse in hunc non tamen potest determinari nisi
 et in hunc.

Quare hinc. An potest esse qualitas motus
 absolute in se in se per se in se esse et definire
 et ulli esse. Quod affirmativum, non enim repugnat
 motus et deus potest esse qualitates tales in
 instanti et similiter eas annihilat hinc a.
 in instanti definit. Et hoc idem dicimus de
 quantitate. tunc si attendamus modum quo solent
 haec accidere fieri et in se se: et motus,
 si in se in se et ulli non esse fieri motus et
 denique et in se non esse.

Quia vero per ad plerumque qualitates generales et
 communitates non in se per se in se esse.
 Antiqua generis forma subditis quod est ultima
 et determinata dignitas sequens determinata

forma

forma. q̄ si aut dicitur q̄t̄ q̄e determinata
in ipso spe in instanti p̄dicta d̄p̄o. q̄o in
illo eodem instanti non pot̄ in ipso forma sub-
st̄tis. aut pot̄ cum ea q̄ȳna. r̄a p̄t̄. nam
alias si mul spes componitur corrumpendū,
d̄ generandū in eodem instanti. d̄ q̄t̄
m̄a h̄t̄ duas si mul formas sub̄tis q̄e
in ipso p̄t̄ sey: in ipso spe illi eorum,
quodū compositū q̄a spe illi d̄p̄o ultima
q̄ non in alio nisi in composito eorum,
quodū sub̄tis. unde et spe compositū
de novo generandū. q̄a q̄ t̄m̄e spe nem̄
dicere n̄met. forma sub̄tis d̄ mediāte
antea non fuit.

R̄. Cetero aut d̄ jam q̄ȳnam. Thegast̄
ultima q̄ȳna. ad in p̄gnat̄m huius negatio
sey: n̄q̄ ad huius p̄b̄em d̄ca falsū spe
q̄ illi q̄ eodem instanti sit compositū cor-
rumpendū, p̄t̄ a. d̄ alit̄e ultimo d̄p̄o q̄
eodem

eodem nōstanti. qd et compositū corrupendi
 sum. qd dicitur aut d. neg. qd nō. aut omni
 qd dicitur d. et illam sicutū ultimā nec subiectū
 huius nō composito corrupendi sed in gene,
 rando qd ultima dicitur non a illa qualitas
 qd p̄cipit nō composito qd dicitur, sed illa qd
 secum adfert forma de novo genita.

Si dices huius spe nō posse alias idem dicitur
 ad seipm̄. Qd hoc non spe nō posse ut dicitur
 nō alibi dicitur dicitur.

Quid nō rō. contra id qd dicitur qd forma
 substantia proprie dicitur nec qd ult. sicut spe qd
 altera forma dicitur nō qd qd ult. non qd.
 Contra, nulla forma substantia potest nō qd
 ult. non spe. qd et nulla forma substantia potest
 dicitur nec qd ult. sicut spe. potest qd nō. p̄ter autē
 forma substantia a nō dicitur sicut qd nec nō qd
 in hunc dicitur nō qd ult. nec spe.

Qd qd nō spe de formis plane nō dicitur sicut

fn

tu qd dicitur forma subtilis divisibilis: illa
bene potest dici mixta qd utriusque non esse saltem
qd acci dicitur ad definitionem mixti, et tunc desit
nec altera qd utriusque sui esse utraque et cum multa
forma subtilis in se inveniuntur divisibiliter
sive quantitatibus. Unde ad augmentum dist. omnes
de forma subtili plene indivisibili de qua
supra, nempe de alia quantitate qd ali-
quo saltem indivisibili est, saltem. Unde ad mixtum,
si enim talis forma desinet altera qd utriusque sui
esse, et non esse talis forma mensuraliter
sive non ad aequale sed in aequale vale.
Alii autem 20. Qualitates mixtas sunt plene
indivisibiles. 20 ff. inveniuntur in instanti
et 20 ff. in sui esse. hoc a. 2. qd non. 20
quodammodo potest dici. nam Themiſtus ceteros do-
cent qd dictas qualitates non indivisibiles qd ali-

ditionem

indivisionem per
subtilis.

20. Qualitates
mixtas sunt plene
indivisibiles
ad illas non
Unde qd sunt
et mixta qd
sunt mixta

Dub
Utrum
habeant
magnitudi-
nis?

visi onem p[ro]p[ri]as ad p[ro]p[ri]as. So omni[um] i[n]t[er]ius,
filiis.

507

R^x Qualitates mat[er]ie spe[ci]e e[ss]e[m] modo i[n]fra
exp[er]i[en]ti[am] car[is] i[n]t[er]ius filiis non tu ita ut ea,
reant latitudinis succ[ur]re[n]da q[ue] i[n]v[er]tenda o[mn]ia
ad illas non dant q[ue] se motu q[ue] tu[er]e fatu[m] e[st]
Vnde q[ue] h[ab]et latitudinem p[ro]p[ri]a fieri
et m[er]ita q[ue] m[er]ita et q[ue] q[ue] q[ue] v[er]it[as] non o[mn]i[um].
fiunt q[ue] m[er]ita m[er]ita.

Dubium Tertium.

Utrum res naturales
habeant certos terminos
magnitudinis et parvita-
tis ?

Quia

Quia res q̄do magnit̄ spe sicut fieri maior
vel minor hinc q̄su mareq̄ subitū. Utum
deniq̄ certi ter mini magnitudinis ultra
quis nequeant res nates exire d̄y feruari.
Et est parvitas, ita ut si illas excedant
statim corrumpant. q̄ huius rei intelligā

Term: Intrinsecy
magnitudinis.

Nota quod duplex sit terminy tam magni
tudinis quā parvitas intrinsecy d̄ ex
trinsecy. Term: Intrinsecy magnitudinis d̄ ille
sub quo res nates spe pt et non sub maiori.
n. g. si aliqua res pt esse sub magnitudine
ducenti cubito et non maiori. Inve dicta

Term: Extrinsecy
magnitudinis.

magnitudo ter term: intrinsecy. Terminy
extrinsecy magis ille sub quo res spe neq̄,
bene tu sub minori. n. g. si aliquid non pot̄ esse
sub longitudine triū cubito, bene tu ducenti
tunc illa longitudine triū cubito h̄ret r̄cū
termini extrinseci magnitudinis.

Term: Intrinsecy
parvitas.

Terminy aut parvitas intrinsecy d̄
sub

sub quo in eis esse potest non tamen sub minori
 Termini. vero extrinsecus parvitas et ille,
 sub quo res esse non potest, bene tamen sub maiori
 ni. Et haec aliis verbis solent doceri phisicis
 dicentes quod esse terminos sunt naturam.
 duos magnitudinis. Duo habitus parvi,
 talis. maximus sicut hi duo sunt: Maxi-
 mum quod sit. Et Minimum quod non.
 Parvitas a. hi. Minimum quod sit.
 Et Maximum quod non. Explicavit.
 Maximum quod sit et illa quantitas maxima inter
 omnes sub quibus res potest conservari, et per haec declarat
 terminum intrinsecus magnitudinis. Minimum
 quod non, et minima quantitas ex his quas
 non potest hinc conservari forma magnitudinem.
 Minimum vero quod sit, et illa quantitas sub
 qua res conservari potest, et non sub minori.
 Et per haec declarat terminum intrinsecus parvi,
 talis. Maximum vero quod non, et illa quantitas
 sub qua non potest esse res naturae, bene tamen sub maiori,
 ideoque

Termin. extrinsecus parvitas.

Alij termini. Maximum quod sit. Minimum quod non.

Minimum quod sit. Maximum quod non.

ides q; de max q; non, q; e max quantitas
ex his quas corpus non pot hie; ut q; inter
quantitates parvas sit q; res pp; quibus,
parvitate p;servari neq; illa e omi noa.

Conclusio Prima.
Virentia hnt terminu intrinsecu et extrinsecu
magnitudinis et parvitate quem non pot
natu excedere.

Conte e Artus 4. de generat actuum cap: 7. de p;hytm
cap: 4. de rae quo ad terminu magnitudinis.
Virentia augentur q; gressione alimenti vel
q; mho sumptionem alimenti in p;na substantia
virtute caloris recte. atq; iste calor quodvis desit
ait. q; q; illu non pot virens magis et magis
orgere. q; natu loq; virentia hnt terminu
intrinsecu sicut magnitudinis. Atq; p;tra
militia et augmentalia hnt intrinsecu sili
q; fixu et finit terminu q; q; ad terminu
parvitate p;tra et Conte ex ipa rae aia q;
te forma virentiu. Anima e atq; p;hy
corpu

corpu organ
p;tra linera q;
virentia q;
et non virent
intrinsecu par
virentia certa
na non pot illu
et aliu virent
na q; si habe
ad huc et illu

Concl
Non virentia
non intrinsecu
natu excedere
Leg; natu cert
certu e q; p;
sunt hnt maio
rem de hoc a
de q; Conte ex
Omnia q; na e

corpore organici in patria vitam habentis. q̄
 petit diversa organa et instrumenta ad exercendas
 diversas gratias q̄ sunt de terminata magnitudi-
 ne non minores. q̄o inuenta habentur termi-
 natiua paruitatis. p̄ter ita q̄ q̄uamvis aut petit
 instructa certa paruitatis. ita ut si sunt mixta
 non pot̄ illis uti ut p̄t in arte pingendi
 et aliis artibz. q̄o multo magis postulabit hoc
 n̄a q̄ si habeat instructa certa paruitatis
 ad has et illas gratias eliciendas.

Conclusio Secunda.

Non inuenta habent ex sua n̄a termina-
 tum intrinsecum magnitudinis quam
 natur̄ excedere non possunt.

Leq̄ n̄a certe de statu nati rem nam
 certa e q̄ p̄tiam dei absolutam res p̄t
 semp̄ h̄re maiorem et maiorem magnitudi-
 nem. de hoc a. medio h̄re non disputamus.

Pl̄o q̄o Cante. in Arte. de aca. lex. 48. ubi ait.

Omnia q̄ n̄a constant h̄re finem tam

magis

magis quā parvitas ab nū in neutra q̄stat
 nā. q̄. p̄t̄. Cūte rāe. Cū forma nētes
 e intrinseca finita et determinata habens deter,
 minata intrinseca et p̄fectiōe. q̄ et p̄bil
 deter minata quantitatem aut p̄t̄. p̄t̄. q̄. q̄.
 deter minata forma sequunt̄ determinata acci,
 dentia. q̄ si forma determinata e, et p̄bil
 deter minata quantitatem. q̄ t̄t̄. t̄t̄. t̄t̄.
 intrinseca magis. Confirmatur hoc rāe.
 forma substantia h̄t̄ certam et finitam p̄fectiōe,
 nem. q̄ et p̄fectiōe p̄servantes balum p̄fectiōe
 erunt finita et determinata. p̄t̄. q̄. q̄. Alias
 digno p̄servans p̄fectiōe maioris p̄fectiōis quā
 substantia p̄servata. t̄t̄. ultra. s̄. q̄. q̄. q̄.
 e digno p̄servans substantiam naturam matem.
 q̄ h̄t̄ certam et determinatam terminum s̄. q̄.
 magnitudinis.

Conclusio Tertia.

Non in neutra h̄t̄ et terminum in terminum
 parvitas.

q̄. s̄. s̄. s̄.
 77. a. q̄. p̄t̄.
 Cūte. p̄t̄.
 Forma non
 p̄t̄. exerce
 nā. in qua
 intrinseca
 nētes p̄bil
 in p̄t̄. exerce
 in p̄t̄. ubi s̄.
 ubi ubi. q̄ et
 parvitas matem
 exerce p̄bil
 q̄. nā. in illa
 p̄t̄. 30. Cūte rāe
 terminos p̄bil
 p̄t̄. q̄. p̄t̄.
 quā. q̄. q̄. q̄.
 hoc rāe quā
 p̄t̄. p̄t̄. nā. q̄.

Ita sicut dicitur loco supra citato. d. d. th. 2. p. q.
77. a. q. Itv in primis rae iam ablati q. 2a
Cente. Itv ultra. rae hae mae.

Forma non introducit in materiam nisi in illa
sit exercere suas opato, sed sit esse tam parva
mae in qua non sit illas exercere qe non
invenio regunt determinata quantitatibus
necq. parvitate. m. p. ex. Et. cur. nat.
m. p. ex. p. de. sum. p. ab. arte. q. determinatis
in. s. ut. ubi. s. d. e. q. si. fuerit. m. n. r. a. non. p. ut
illis. ubi. qe. et. in. nat. ity, p. forma. in. tam
parva. maem. intro. hui. in. qua. non. p. ut
exercere. suas. opato. conatv. d. q. p. t. v. a. u. p. s.
se. nec. in. illa. g. e. r. v. a. i.

Itv 30 Cento rae. Si non in venio non hant
terminos parvitate in huiusmodi. hae rae
sp. qe. qe. s. p. e. u. t. h. o. m. o. g. e. n. i. a. a. t. q. h. a. e. r. a. o. n. e. n.
q. u. i. n. e. i. t. qe. m. g. e. d. i. t. a. g. r. a. i. s. p. t. v. m. f. i. n.
h. a. e. r. a. o. q. u. i. n. e. i. t. s. e. y. n. e. s. q. f. o. r. m. a. i. n. v. e. n. i. o.
p. u. t. g. e. r. v. a. i. s. u. b. m. i. n. i. m. a. p. a. r. t. e. e. s. s. i. a. d. e. a. r.
n. d.

atq

abq. hae negant contrarij quoniam Principes Secty.
30. pto. 34. Jda pars collata ad se invicem
sunt et eisdem rati. partes n. offis ad of,
eandem nam participant sicut partes aquae
ad hanc aquam.

Conclusio Quarta.

Tam inveniuntur quae non inveniuntur sunt ter.
omnes extrinsecus magnitudinis et parvitas.
Certe facile patet ex dictis. pto. h. brevis. Quia
tam inveniuntur quae non inveniuntur corpora, neque
patet neque parvitas generari aut esse in
parvitate, neque neque magnitudinem hinc quanti.
tatem actu infinita. 30. 2. termino extrinsecus
parvitas habebunt parvitas in infinita vel
minima quantitatem, sub qua esse non sunt
et facti termini extrinsecus actu infinita.

Quia 30. Artem 2. de aca cap. 4. docentem
et ignis in infinita patet augeri quoad aliquid
substantiam et conclusionem. 30. Item non in
invenia

verba sunt in infinitum augeri et quod non sunt
terminum intrinsecum magis.

¶ Cum Sacerd: admittendo actum et effectum.
Si illud nihil aliud velle quam quod ignis et accendens
sunt in infinitum augeri si: et aggregatum
multorum ignium et quodant ex diversa materia
et forma huiusmodi nihil contra. Dicitur. hanc
sententiam esse contra actum et D. Th. nam illi citatis
locis intendunt probare ignem non posse esse
causam augmenti in seipsis quod si: ignis habet
terminum intrinsecum sua magis, non a.
ignis. Et ut hec sit legitime probent necesse
debet expleri eam quod hec quod ignis emendat per,
minus intrinsecus magis et illius de aliis
non in seipsis. Et illud solum videtur quod ignis
semper proficit in infinitum aliam et aliam materiam
comburens ita ut sit quod si quod cum alio igne
a se genite huiusmodi non aliquid quod ignis adhuc
habeat materiam quod sit.

¶ Alii autem dicunt. Ponat materiam ignis et applicet
illi flamma. hanc vero comburens illam. et non
aliam

illa si aliam ad ungas nixi comburet et si
in infinita qd ignis nunquam sicut, sufficit.
qd non hnt tem: magis Cas: Ideo n. ni.,
nequa hnt tem: in his solum magis qd
augmentu illoru qd venit ex intrinseca vir-
tute qd longu usq diminuit sed non
in nequa augent qd no ^{intra positionem} ~~intra~~ partem d qm
plu augent eo magis accendunt virtutem.
qd non hnt tem: nnt: magis. ~ ~ .

Ad Co: q ignis combureret illa figuram
et duceret aliu ignem tu non illa virtutem
sibi intrinseca, sed tu essent duo ignes glie
qui d rdes solum esset unus ignis qd qd
gregorem sicut aceruq liquidu. qd
intra positi enim in in finis tu augeri pot.
Sicut ut hnt nequa latet: senty ihu glignita,
tem non parant. Ad Cas: R. illam
nam qdem falsis esse qd in virtute tu ex alijs
capitibz non in nequa pot vnt intrinsecas ter n
minos

minis magis
maiorum m
dignos, qd
res a legum
dignos.
Alia d
sunt illud m
partes d part
vel aqua qd
non virtutem
paritatis, qd
nec nri. qd
minis. au
simile. pot
illa dca part
sicut solum
R. qd. In
non posse glie
potest aliam
R. qd. Prater

minor magis. Alij aut argto illum ignem
maicrem non fore in statu solido
diffusis, et quia non minime q fuerit maicr.
nes a. legimus huc de statu tenui et delictu
diffusis.

Alia 30. Penam q dicitur in ignis
tunc illud minime est impossibile in duas
partes et sic qualid illam est forma ignis
vel aquae. et non erat minime ignis. et
non virtute caret termino in duas
partes, sed si sit esse sub minori et
minori. quia ptt. alius daret aliqd magis
minimo. aut ptt. illud minime est qtu. et
impossible. ptt. et quia ex supra dictis. deinde
illa sua partes sunt homogenea. et ha,
berent se in sua forma solida.

Alia 30. In illo capitulo tam forma yna maicr
non posse existere si fieret talis divisio, sed
peteret aliam forma.

Alia 20. Prater quod q huc ipsum argto in
Centanis

Contaminis retorqueri pot admittendo in us,
veritatis term: rit: paritatis. Illud minime
semel in sepe aliquo hinc parum ma,
nere et via corruptis in spe sub mixtis
quante na a. ma gromas. Alia aucta
videantur in Auctoris et hoc dō Libro 6to
Suffici aut. 18. Aprilis Anno Dni 1700. s. 6. 30.

FINIS
LIBRI SEXTI PHYRUM.

LIBER

SEPTIMVS

PHYSICO

RVM

methodo in ut,
s. phid videtur
sunt pariter
ho sub mixta
sunt. Hinc apte
habet libere
sunt pariter

PHYSICO